Hayat

SAYI: 23 31 MAYIS 1962
125 KURUŞ

Bu sayıda :

Meraklı iki röportaj

- KARAİP DENİZİNDE BİR DANS OKULU
- KIZKULESİNDEKİ AİLE

Parasız olarak verilen

TARİH GAZETESİ

Sayı : 23

M.S. 1216 dan
M.S. 1274
yılına kadar

Müvezziinizden istemeyi unutmayınız.

1962 YILINDA EN AZ

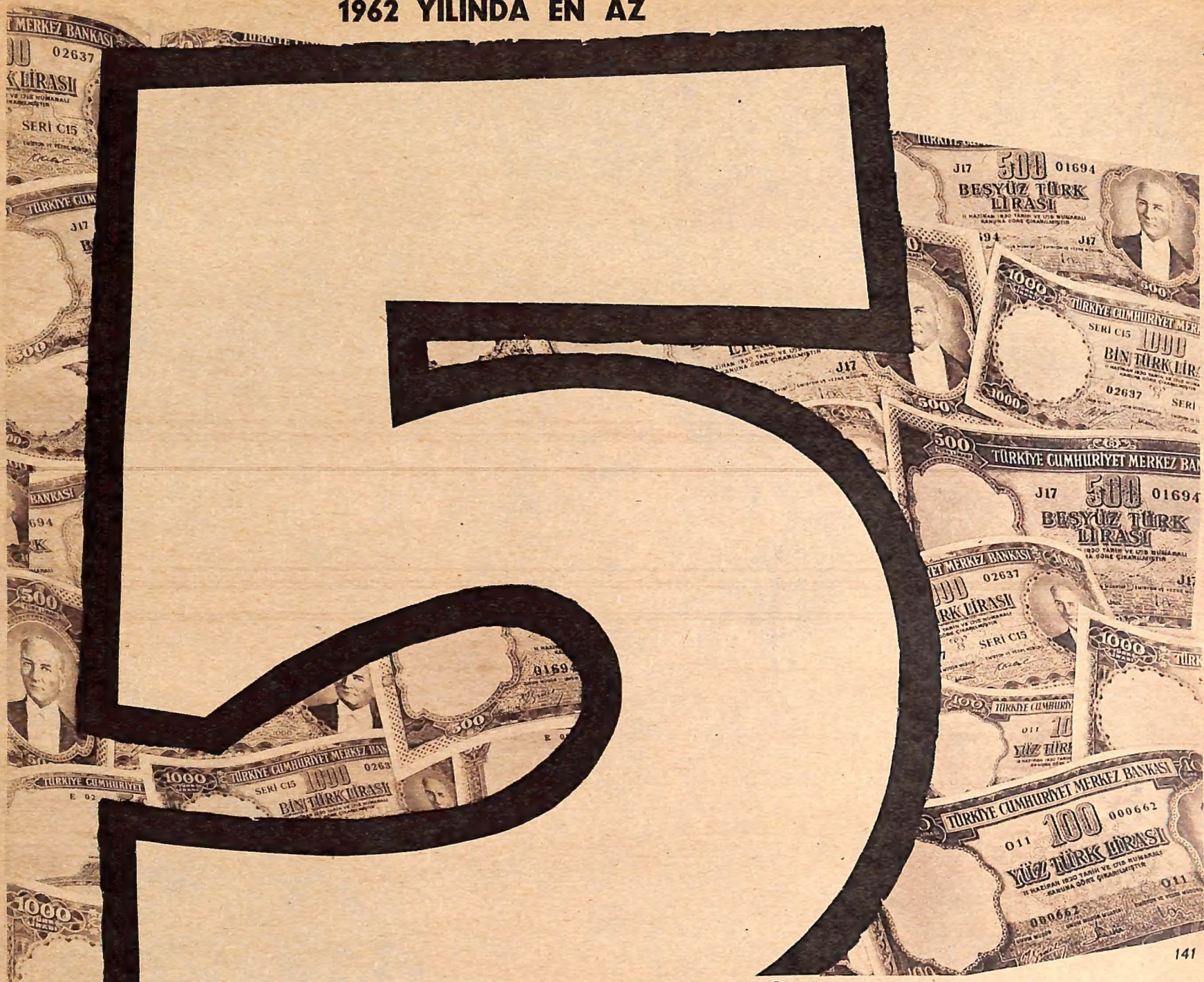

5 MİLYON LİRA TUTARINDA

50 APARTMAN DAİRESİ İLE 2.600.000 LİRALIK ÇEŞİTLİ PARA İKRAMİYELERİ

YAPI ve KREDİ BANKASI

Çekilişlere girebilmek için hesabınızda en az 400 lira bulunmalıdır. Tasarruflarınızı devamlı olarak Bankamıza yatırmakla kazanma şansınızı çoğaltabilirsiniz.

TÜRK BASIN BİRLİĞİ - 1994 - 292

Hayat

AVA GARDNER

(Fotoğraf: TREUHAFT)

HAFTALIK MECMUA

YIL: 7 SIRA No.: 295
SAYI: 23 CİLT: I 1962

SAHİBİ : Şevket RADO
Telefon : 22 52 50

NEŞRİYAT MÜDÜRÜ :
Hikmet Feridun ES
Telefon : 22 29 19

BU SAYIDA MESUL MÜDÜR :
Sadun ALTUNA
Telefon : 27 44 02

BASILDIĞI YER :
Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi, Divanyolu Türbedar sokak 22, İstanbul.

SANTRAL : 22 48 88

Ankara Bürosu: İzmir Caddesi 7/18, Yenişehir.
Telefon : 10 67 24

MUHASEBE VE ABONE :
Çatalçeşme sokak, Aydınlık Han, Kat 2. Cağaloğlu - İstanbul. Telefon: 27 49 52

TELİF HAKLARI :
Neşrettiğimiz bütün yazı ve resimlerin iktibas hakkı mahfuzdur. Gönderilen yazı ve resimler basılsın veya basılmasın iade edilmez.

ABONE ŞARTLARI :

(Türkiye için)
Yıllık (52 Sayı) 60 T. L.
6 Aylık (26 Sayı) 30 T. L.

Yabancı memleketler için 100 T. Lirası karşılığı (âdi posta ile)
Yıllık : 11 $ veya 4 £
6 Aylık : 5.50 $ veya 2 £
Kıbrısta satış fiyatı: 100 mil.

Subscription Rates:
One year $ 11.—
Six months $ 5.50
to be paid through Central Bank of Turkey. Postage by regular mail is included. Postage by air mail at extra charge for individual countries.

YENİ İLÂN TARİFEMİZ:

İç sayfalar (Siyah-beyaz)
Tam sayfa ..... 5000 Lira
1/2 » ..... 2500 »
1/4 » ..... 1250 »

	Bir renk ilâvesiyle	İki renk ilâvesiyle
Arka kapak ...	6000	6500 Lira
Tam sayfa	5500	6000 »
1/2 »	3000	3500 »
1/4 »	1500	1750 »

Çok renkli
Arka kapak ..... 7500 Lira
İç sayfalar ..... 7000 »
1/2 sayfa ..... 4000 »

Not: Mecmuamızda çıkacak ilânların orijinalleri neşir tarihinden üç hafta evvel idarehanemize teslim edilmelidir.

Bu mecmua «Basın Ahlâk Yasası» na uymağı kabul etmiştir.

Amerika seyahati sırasında, bu memlekete ait tarihî değeri büyük birçok yerleri Rus feza adamı Titof ve eşine, Amerikalı feza adamı Glenn ve eşi bizzat gezdirmişlerdir. Resimde iki aile bu samimî gezintileri sırasında bir arada görülüyor.

İki Feza Yolcusu Buluştu...

HEMEN hemen birbirine benzer birer yolculuk yapmış olan iki feza adamı, Glenn ve Titof, yolculuklarından az bir zaman sonra yüz yüze geldiler, güldüler, konuştular, eşleri birbirleriyle ahbaplık etti. Biri dünyanın bir tarafında, öbürü de başka bir tarafında doğup büyümüş, feza yarışmasında yekdiğerine rakîp iki millete mensup insanlar. Gerçekten Amerika ile Rusya arasındaki feza rekabetini hesaba katarsak, bu iki adamın buluşması daha da önem kazanır. En gizli projeleri elde etmek için birbirlerine karşı âdeta el altından sessiz bir ölüm-dirim savaşına girişmiş olan bu memleketlerin feza kahramanları, bakıyorsunuz, kol kola gezip arkadaşlık ediyor. İşte Titof'un Amerika seyahati bu bakımdan dünyanın ilgisini üzerine çeken bir hâdise olmuştur. Titof Amerikada çeşitli araştırma merkezlerini gezmiş, bazı çalışmaları gözleriyle görmüştür. Bir basın toplantısında sorulan sualleri cevaplandıran Titof, serbes zamanını da Amerikalı meslektaşı ile bu tanımadığı memleketi gezerek geçirmiştir. Titof, Amerikada yaptığı tetkiklerde, bu memleketin feza araştırmalarında ne derece ileri olduğu hakkında bir fikir de edinmiştir.

ALTINCI ADAM

Geçen haftanın en önemli olayı, Amerikanın ikinci yörünge astronotu Scott Carpenter'in feza uçuşu oldu. Dünyadan 158 ile 262 kilometre mesafede saatte 18 500 kilometre süratle uçan feza adamı 4 saat 36 dakika süren bu gezisi sırasında dünya etrafında üç tur yapmış, bu arada güneşin doğuş ve batışını 3'er defa görmüştür. Yolculuğu boyunca sıkıştırılmış 20 lokmadan ibaret olan yemeğini yemiş, su içmiş ve bu yepyeni âlemin çeşitli fotoğraflarını çekmiştir. Carpenter'i bu tarihî gezisinde en çok terleten şey, inişte, kapsülün etrafını saran 1650 derecelik ısı olmuştur. Resimde 6. Feza adamı görülüyor.

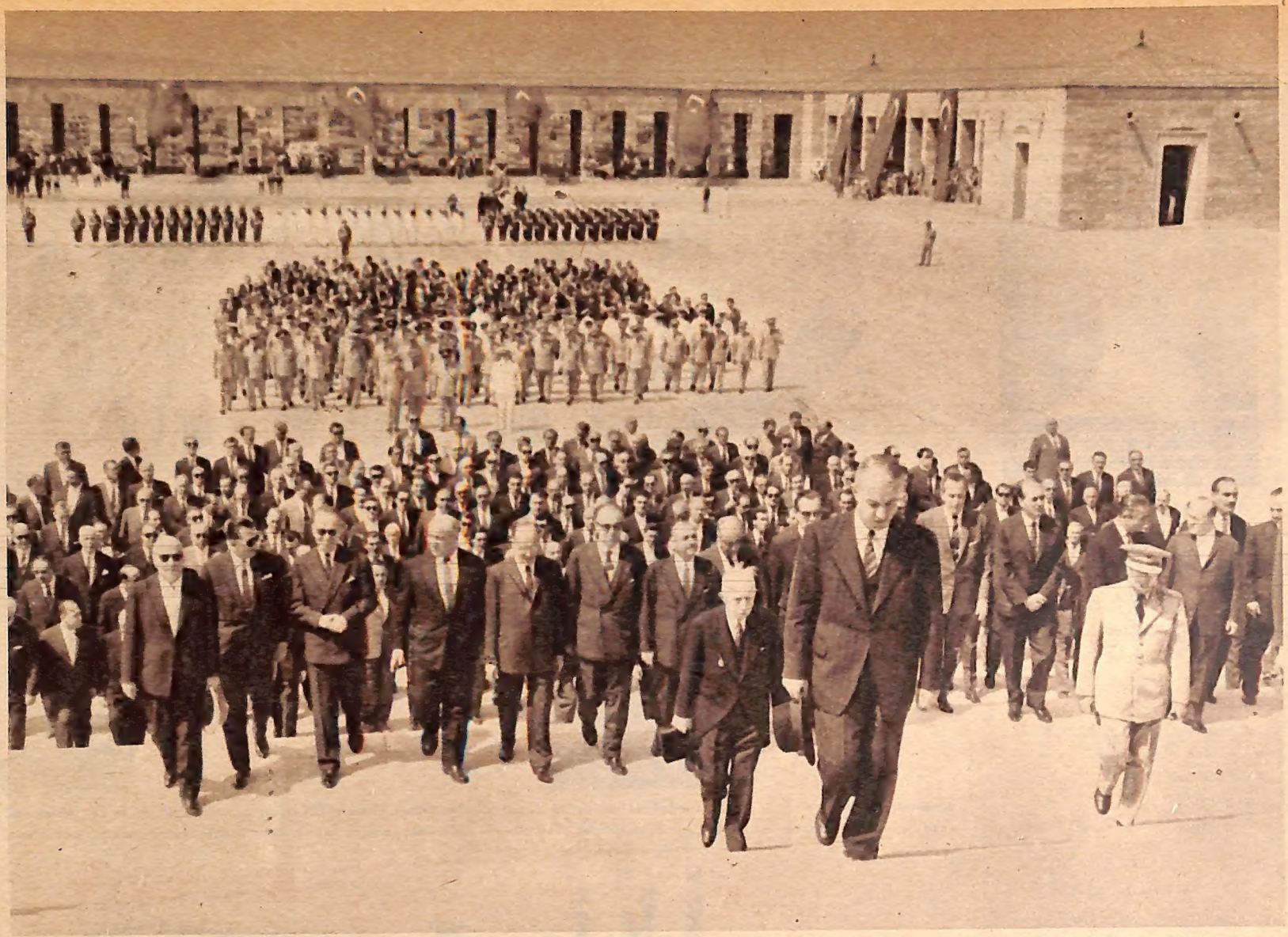

Ankaradaki törenlere Anıt-Kabir'de başlandı. Fotoğrafta, aziz Atamız'ın mânevi huzurunda tâzim duruşu yapmak üzere giden devlet ve hükümet erkânı görülüyor.

İKİNCİ YIL DÖNÜMÜNDE

27 MAYIS

27 Mayıs devriminin ikinci yıl dönümü bütün yurtta yapılan büyük ve parlak törenlerle kutlandı

Cumhurbaşkanı Cemal Gürsel, yanında İstanbul Valisi Niyazi Akı, askeri erkân olduğu halde İstanbul Taksim Âbidesinde.

Anıt-Kabir'de hürriyet şehitlerinin mezarları başında yapılan saygı duruşundan sonra, kabirlere çelenkler kondu...

Hürriyet şehidi Turan Emeksiz'in 28 nisan 1960 günü Beyazıt Meydanında vurulduğu yerde yapılan törenden bir an...

FOTOĞRAFLAR: OZAN SAĞDIÇ - İNAL TENGİZMAN - EROL DERNEK - KUTLU ERTUNA

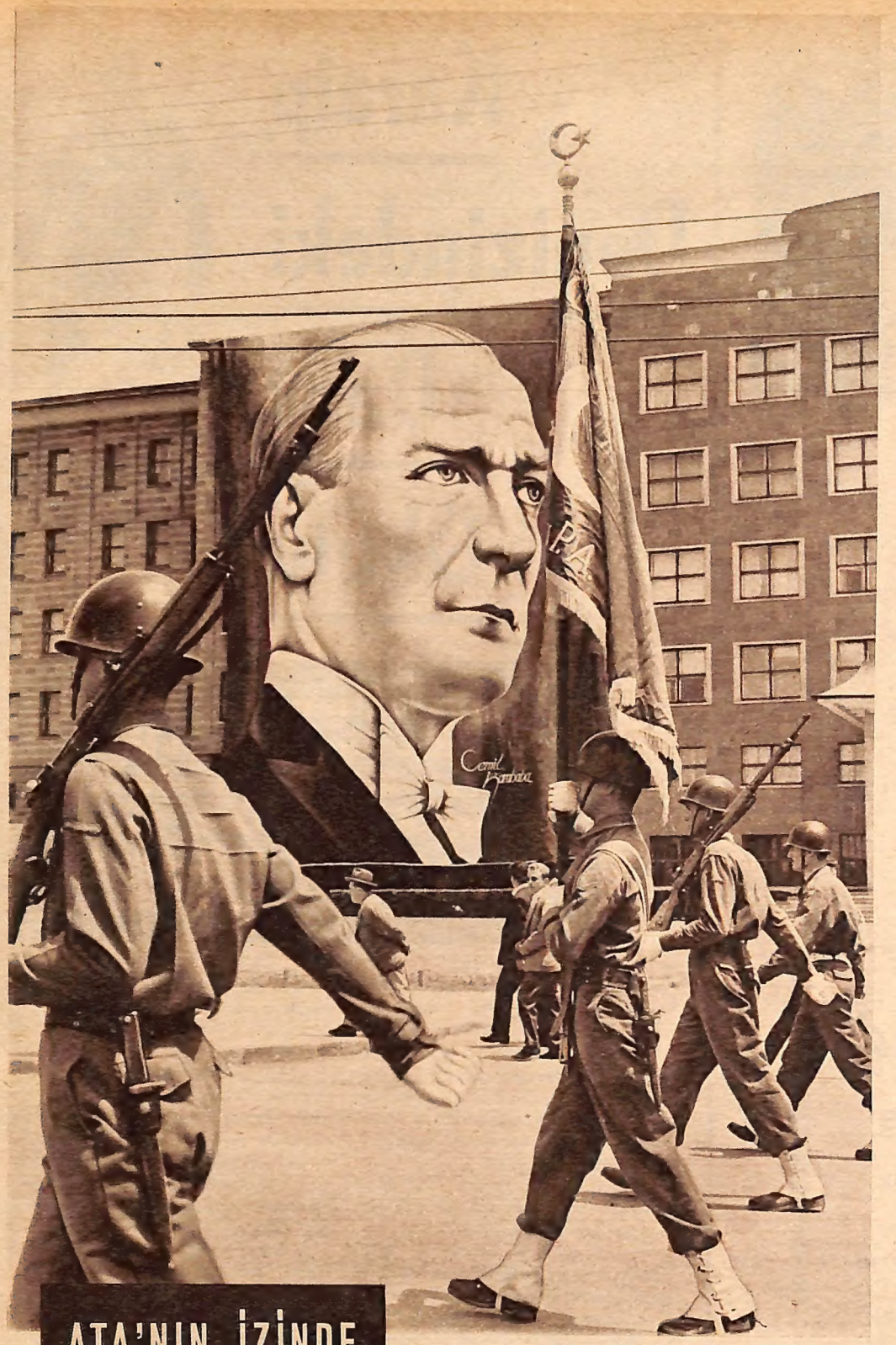

ATA'NIN İZİNDE

Ankara sokakları 27 Mayıs günü şanlı bayrağımız ve devrimin mâna ve önemini belirten dövizlerle süslenmişti. Resimde, Türkiye Cumhuriyetinin kurucusu aziz Atatürk'ün resmi önünden geçen bir merasim kıtası görülüyor

İstanbul'da yapılan törende «Ordu ve Gençlik El Ele» temsili kıtası geçerken.

Sohbet KÖŞESİ

27 MAYIS'IN İKİNCİ YIL DÖNÜMÜ

ANADOLUDA, bilirsiniz, kötü bir âdet vardır: Bazı bölgelerde insanlarımız kan dâvası gütmekten henüz vazgeçmemişlerdir. Bir aileden biri, başka aileden birini bir kavgada öldürür. Öldürülen adamın yakınları bu cinayetin intikamını almaya girişirler. Öldüreni veya öldürenin yakınlarından birini yok ederler. Bu sefer ötekiler berikilerden birini öldürmek için fırsat kollamaya çalışırlar. Böylece cinayetler birbirini takip eder, durur. Bugün hapishanelerimizde kan dâvası gütmek yüzünden katil olmuş pek çok bahtsız insan vardır ve bunların katil olmalarının sebebi cehaletten başka bir şey değildir.

Devlet kurulmadan, hak ve adaleti yerine getirici kuvvetler henüz mevcut değilken, insanların şahsan intikam alarak adaleti bizzat yerine getirmeye giriştikleri pek iptidai devirlerden kalma bu âdetin XX. Yüzyılın altmış ikinci senesinde bile memleketimizde tamamen ortadan kaldırılamamış olması ne kadar hazin bir şeydir.

Ama bundan daha hazin olan başka bir şey var: Memleketimizde demokrasi ile beraber girdiğimiz politika kavgalarında da taraflar yüreklerinin bir kenarında gizlenmiş olan intikam duygularından da henüz sıyrılabilmiş değillerdir. Biz, ne yazık ki demokrasinin iyi işlemesi için icat edilmiş olan serbes fikir münakaşalarını kavga haline getirmiş bulunuyoruz. Vatandaşların partilere ayrılmasını memlekete hizmet etmeye hazırlıklı birkaç zümre meydana gelmesi mânasında değil de, birbirlerine dargın, sokakta karşılaştıkları zaman selâmlaşmıyan, bir taraf ne yaparsa onun aksini yapmayı vazifesi sayan, birbirlerine tam mânasiyle düşman gruplar teşkil etmeleri mânasında anladık ve işin bozuk tarafı da maalesef buradadır.

Nitekim kısacık demokrasi denemesi yıllarında partizanlar birbirlerinin düşmanı olmuşlardır. İktidarla muhalefet devlet idaresini bir tarafa bırakıp birbirleriyle kapışmaya koyulmuşlardır. Sokak çocuklarının mahalle meydanlarında yumruklaşmalarını, «ben sana gösteririm» tehditleri ile intikam sevdasına düşmelerini partizan politikacılar hararetle benimsemişlerdir. 27 Mayıs hareketi, ne demokrasiye, ne de yeryüzünde büyük imparatorluklar kurmuş yüzlerce asırlık Türk milletine asla yakışmıyan bu manzaraya bir son vermek için yapılmıştır. O zaman aklı başında olan herkes politikacıların tuttuğu bu fena yolu beğenmiyor, memleket için hayırlı saymıyordu.

27 Mayıs hareketi bir ihtardır. Nitekim Türk Ordusu bütün iktidarı eline aldıktan sonra memleket selâmetinin gene demokrasi rejiminde olduğunu takdir ederek idareyi kayıtsız, şartsız sivillere terketmiş, kendi asıl vazifesine dönmüştür. Bu da 27 Mayıs hareketinin, demokrasiyi çığırından çıkarmak istiyenlere bir daha aynı yola dökülmemeleri için bir ihtar olduğunu şüphe götürmez şekilde ispat eder. Particilerin birbirlerine düşman gruplar olmadıklarını, karşılıklı münakaşaların ancak memleketi daha iyi bir istikbale götürmek için serbes olduğunu bildiren bir ihtar!

Heyhat! Seçimler yeniden yapılıp particiler karşı karşıya geldikten sonra görülen manzara gene bir çekişmeden ibarettir. Politikacılardan çoğu memleketçi düşüncelerden ziyade, partici düşüncelerin esiri olduklarını şu son bir sene içinde saklamaya bile muvaffak olamamışlar ve rahatsızlıkların bir kısmı bu yüzden devam etmiştir.

Çok partili demokrasi rejiminde memleket idaresini kan dâvası güden cahillerin idrak seviyesinde yürütmeye devam edersek, hayırlı bir sona varamıyacağımızı belirtmeye bilmem lüzum var mı?

ŞEVKET RADO

Karaip Denizindeki Dans Okulu

Haiti yerlilerinin yaptığı dansların, insanlığı sulha ve huzura götüreceğine inanan Katherine Dunham, açtığı okul yardımiyle bu dansı bütün dünyaya yaymak istiyor.

DÜNYANIN en garip dans okulunun Haiti Adasında bulunduğunu hiç şüphe yok ki duymamışsınızdır. Belki yeni dansları öğreten çok daha garip dans okulları vardır ama, dünyanın sessiz ve sakin bir köşesindeki bu dans okulunun kendine öz birçok hususiyetleri olduğu da muhakkak.

Tanınmış dansöz Katherine Dunham tarafından açılan bu ilgi çekici okulda sanıldığı gibi ne cha-cha-cha, ne merenge, ne de twist öğretiliyor! Atlet yapılı, çıplak göğüslü, tunç renkli delikanlıların çaldığı tam-tamların temposuna uyularak yapılan hareketler Karaip Adalarının sihirli dansından başka bir şey değil! Antil Adalarını görmemiş, hattâ dünyanın cenneti denebilecek kadar güzel olan bu adalar hakkında fazla bilgi edinmemiş olanlar Haiti'lilerin danslarının sert hareketlerden meydana geldiğini sanır. Fakat bu yerlilerin danslarını görenler hiç de böyle olmadığını söylüyorlar. O kadar kıvrak, o kadar narin hareketlerle yapılan bir dansmış ki, birçokları ister istemez:

— Günümüzün sert dansları kadınların ve bilhassa genç kızların vücutlarını kalınlaştırıp çirkinleştirmekten başka bir şeye yaramıyor. Halbuki Haiti yerlilerinin dansları, aksine, vücut çizgilerini kalınlaştırmak bir yana, hareketlere yumuşaklık ve kıvraklık veriyor, diyorlar.

Bu konu açıldığı zaman Haiti yerlilerinin danslarını bütün dünyaya tanıtmak istiyen Katherine Dunham şöyle diyor:

— Ben saadeti Haiti danslarında buldum. Bunun, birtakım ilkel müzik aletlerinin ritmine uyarak yapılan alelâde bir dans olduğunu zannetmeyin. Bilhassa Haiti'de bunun çok önemi vardır. Hattâ insanı saadete götüren şeyin bu çeşit danslar olduğunu da iddia edebilirim. İnsan bu dansı yaparken,

İşte Haiti Adasının sakin bir köşesinde kurulan dans okulunun bahçesinden bir görünüş. Havuzun etrafını çevreliyen ağaçlar, Haiti yerlilerince kutsal sayılmaktadır. Solda, sudan çıkmaya çalışan, sağda da, tam-tamların seslerine uyarak dans eden kadın Katherine Dunhamdır.

kendini bambaşka bir âlemde bulur ve dünya ile bütün ilgisini kaybeder. İnanın, başlangıçta basit bir dansözdüm. Fakat yerlilerin danslarına kendimi kaptırdıktan sonra bunun ne demek olduğunu daha iyi anladım.

Chicago yakınlarında Madagaskar asıllı bir baba ile Kanadalı bir anneden dünyaya gelen Katherine, daha küçük yaşlarda dansa karşı büyük ilgi duymaya başlamış. Öğretmen olan annesi:

— Ben kızımın sahneye çıkarak dans etmesini istemiyorum, o da benim gibi öğretmen olsun diyormuş.

Babası buna rağmen, gizli gizli kızına solfej dersleri vermiş. Öğretmenleri baleye karşı büyük istidadı olduğunu gördükleri gün, ileride büyük bir balerin olacağını söylemişler. Fakat Katherine annesinin isteğini yerine getirmek için tahsiline devam etmiş. Antropoloji ve etnoloji öğrenimi için Antil Adalarına burs temin etmiş ve oraya gitmiş.

Tanınmış dansöz Katherine Dunham'ın Yerli Dansları Okulu, bundan yüz elli yıl kadar önce Napoléon Bonaparte'ın kızkardeşi Pauline'in Haiti'deyken oturduğu evdedir. Rivayete göre Pauline, Havva anamız kılığında bu havuzda yıkanırmış.

Haiti Adası, genç kızı daha ilk görüşünde âdeta büyülemiş. Ekzotik iklim, garip çiçekler, iyi kalbli insanlar, genç Katherine'e çok tesir etmiş. Yerlilerin danslarından pek hoşlandığı için onlarla beraber dans edermiş. Yerliler sonunda dansı bırakırlar, Katherine'i seyrederlermiş.

Bir gün dişsizlikten avurtları çökmüş yaşlı bir yerli kadın Katherine'e tas içinde bulanık bir su getirerek içmesini söylemiş.

— Bunu senin için hazırladım. Bu, sana aradığın saadeti verecek, demiş.

Katherine içtiği suyun biraz tuzlu, biraz da tarif edemiyeceği kadar garip bir tadı olduğunu hatırlıyor. İşte o andan itibaren yerli danslarının mânasını daha iyi anlamış. Artık o da dans ederken, yerliler gibi dansın havasına kapılıyor, zaman zaman kendinden geçiyormuş. Böylece yerlilerin nasıl olup da beyazlar gibi haris ve kıskanç kimseler olmadıklarının sırrını çözmüş: Bütün mesele dans ederken iyilik tanrısının mevcudiyetini hissetmekte, başkalarının kötülüğünü düşünmemekteymiş!

Böylece, yerli dansının her şeyden evvel terbiyevi bir tarafı olduğuna inanan genç kadın Haiti yerlilerinin danslarını bütün dünyaya tanıtmayı kafasına koymuş. Karşılaştığı zorlukları yenmesini bilmiş, dünyanın dört bir köşesinden bu işe gönüllü öğrenciler toplamış.

Halen bundan yüz elli yıl kadar önce Napoléon'un kızkardeşi Pauline'in Haiti'de Port ay Prince yakınlarında kaldığı tarihî binayı dans okulu haline getirmekle çalışan Katherine muvaffak olacağından emin görünüyor.

— Şimdiye kadar öğrencilerimle New York, Londra, Roma, Paris gibi büyük sanat muhitlerinde başarılı temsiller verdik. Bilhassa Paris'te çok ilgi topladık. Her geçen gün Haiti yerli danslarına ilgi gösterenlerin sayısı gittikçe fazlalaşıyor, diyor.

ESİR SULTAN

BU TEFRİKANIN BAŞLADIĞI 18'İNCİ SAYIDAN BU SAYIYA KADAR ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Fâtih'in oğlu Cem Sultan önce Rodos'a sürülmüş, oradan Fransaya geçmiş, bir müddet sonra da Vatikana gönderilerek Papanın sarayında oturmaya mecbur edilmiştir. Cem burada Papanın güzel kızı Lucrezia ile tanışır. İki genç bir-iki defa buluşurlar. Lucrezia Borgia, Cem'e mülâyim davranır, Cem de ona âşık olmaya başlar. Bir akşam Papalık salonlarında tertiplenen bir ziyafette Papanın oğlu Cesare, sudan bir bahane ile, iç oğlanlarından Perotto'yu, Papanın ve herkesin gözü önünde merhametsizce bıçaklar. Vatikanda böyle işler olurken, Cem kendi dairesinde şiir yazmak ve ressam Pinturicchio'ya poz vermekle vakit geçirmektedir...

Cem Sultanın vatan dışındaki acıklı esaret günleri, Vatikan Sarayında Lucrezia Borgia ile aralarında geçen ümitsiz aşk macerası ve gurbetteki esrarengiz ölümü

YAZAN: A. VOROTNIKOF — ÇEVİREN: H. TURGUT

BİR gün, Esir Sultanın zihninde henüz muğlâk ve müphem bir ümit kıvılcımı parladı. Bütün Romada heyecan uyandıran bir haber, Cem'e kadar ulaşmıştı.

Havadis şu idi: Zayıf vücudunda kuvvetli bir ruh taşıdığı söylenen Fransa Kıralı VIII. Charles, ordulariyle Alp Dağlarını geçmiş ve Milânoyu almıştı. Milâno Dükası Lodovico il Moro, onun elinden zor kurtulmuş ve kaçmıştı. Kıral Charles, Floransayı da aldıktan sonra, Roma ve Napoli üzerine yürüyordu.

Cem'in ruhunda, bir hayal ve ümit uyandı. Belki de, hürriyete kavuşabilirdi. Hürriyet, mücadele ve zafer arzusu Cem'in varlığını sardı. İslâm oğulları mukadderata inanır, boyun eğerler. Cem'in mukadderatı da, inancına göre, önceden Kaderin kitabında yazılı idi. Yeryüzünde hiçbir mahlûk, bu kitapta yazılı olanı bilemezdi; mukadderat hükmünü icra ederdi.

Belki felek, ona bir mücadele imkânı verecek, babasından miras kalan saltanatını hilekâr kardeşinin elinden kurtarmasına yardım edecekti. Belki de, bu mücadele sayesinde, İlâhî Adalet tecelli edecekti, kimbilir?

VIII. Charles'ın hareketi, Papayı ve sarayını endişeye düşürmüştü. Dükaların ve fâni hükümdarların böyle sıkıntıya düşmeleri, Papalığı bir dereceye kadar sevindirmişti. Fakat, ya bir de şu Fransa Kıralı, Romayı elde etmek küstahlığına kapılırsa?

Papa Alessandro Borgia, bunu düşünerek, derhal Sultan Bayezide elçiler gönderdi, ittifak ve dostluk namına, ondan Fransız istilâsına karşı yardım istedi; ordusiyle İtalyaya yardıma gelmesini diledi. Diğer taraftan Papa, Charles'ın Bizans tacında gözü olduğunu, Bospor'a (Boğaziçi'ne) sahip olmak heves ve hulyalarını biliyordu.

Charles'ın bu hayalleri, elbet Bayezit için bir tehlike idi. VI. Alessandro, elinden geldiği kadar Sultan Cemi elde tutmaya ve Fransızlara asla teslim etmemeye karar vermişti. Eğer günün bi-

İşte Haiti Adasının sakin bir köşesinde kurulan dans okulunun bahçesinden bir görünüş. Havuzun etrafını çevreliyen ağaçlar, Haiti yerlilerince kutsal sayılmaktadır. Solda, sudan çıkmaya çalışan, sağda da, tam-tamların seslerine uyarak dans eden kadın Katherine Dunhamdır.

kendini bambaşka bir âlemde bulur ve dünya ile bütün ilgisini kaybeder. Inanın, başlangıçta basit bir dansözdüm. Fakat yerlilerin danslarına kendimi kaptırdıktan sonra bunun ne demek olduğunu daha iyi anladım.

Chicago yakınlarında Madagaskar asıllı bir baba ile Kanadalı bir anneden dünyaya gelen Katherine, daha küçük yaşlarda dansa karşı büyük ilgi duymaya başlamış. Öğretmen olan annesi:

— Ben kızımın sahneye çıkarak dans etmesini istemiyorum, o da benim gibi öğretmen olsun diyormuş.

Babası buna rağmen, gizli gizli kızına solfej dersleri vermiş. Öğretmenleri baleye karşı büyük istidadı olduğunu gördükleri gün, ileride büyük bir balerin olacağını söylemişler. Fakat Katherine annesinin isteğini yerine getirmek için tahsiline devam etmiş. Antropoloji ve etnoloji öğrenimi için Antil Adalarına burs temin etmiş ve oraya gitmiş.

Tanınmış dansöz Katherine Dunham'ın Yerli Dansları Okulu, bundan yüz elli yıl kadar önce Napoléon Bonaparte'ın kızkardeşi Pauline'in Haiti'deyken oturduğu evdedir. Rivayete göre Pauline, Havva anamız kılığında bu havuzda yıkanırmış.

Haiti Adası, genç kızı daha ilk görüşünde âdeta büyülemiş. Ekzotik iklim, garip çiçekler, iyi kalbli insanlar, genç Katherine'e çok tesir etmiş. Yerlilerin danslarından pek hoşlandığı için onlarla beraber dans edermiş. Yerliler sonunda dansı bırakırlar, Katherine'i seyrederlermiş.

Bir gün dişsizlikten avurtları çökmüş yaşlı bir yerli kadın Katherine'e tas içinde bulanık bir su getirerek içmesini söylemiş.

— Bunu senin için hazırladım. Bu, sana aradığın saadeti verecek, demiş.

Katherine içtiği suyun biraz tuzlu, biraz da tarif edemiyeceği kadar garip bir tadı olduğunu hatırlıyor. İşte o andan itibaren yerli danslarının mânasını daha iyi anlamış. Artık o da dans ederken, yerliler gibi dansın havasına kapılıyor, zaman zaman kendinden geçiyormuş. Böylece yerlilerin nasıl olup da beyazlar gibi haris ve kıskanç kimseler olmadıklarının sırrını çözmüş: Bütün mesele dans ederken iyilik tanrısının mevcudiyetini hissetmekte, başkalarının kötülüğünü düşünmemekteymiş!

Böylece, yerli dansının her şeyden evvel terbiyevi bir tarafı olduğuna inanan genç kadın Haiti yerlilerinin danslarını bütün dünyaya tanıtmayı kafasına koymuş. Karşılaştığı zorlukları yenmesini bilmiş, dünyanın dört bir köşesinden bu işe gönüllü öğrenciler toplamış.

Halen bundan yüz elli yıl kadar önce Napoléon'un kızkardeşi Pauline'in Haiti'de Port ay Prince yakınlarında kaldığı tarihî binayı dans okulu haline getirmekle çalışan Katherine muvaffak olacağından emin görünüyor.

— Şimdiye kadar öğrencilerimle New York, Londra, Roma, Paris gibi büyük sanat muhitlerinde başarılı temsiller verdik. Bilhassa Paris'te çok ilgi topladık. Her geçen gün Haiti yerli danslarına ilgi gösterenlerin sayısı gittikçe fazlalaşıyor, diyor.

rinde mecbur kalırsa, zararsız bir hale getirdikten sonra Cem'i ancak Bayezide teslim ederdi belki. Türk Sultanından yardım istiyen Papa, Bayezide selâmlarını ve dualarını sunmakla beraber, ona bir de ressam Bellininin fırçasından çıkan bir Madonna tablosu hediye etmişti.

Durum böyleyken, ruhaniden ziyade cismani zevklere düşkün olan Papanın muhitinde, zevk ve safa âlemleri devam edip duruyordu. Papayı eğlendirmekte olan güzel kadınlar, birer mücevher gibi, altın üzerine kakılmak istiyorlardı. Bu altını da Papaya, bir taraftan Sultan Bayezit, diğer taraftan da ansızın öteki dünyaya göç eden ihtiyar kardinallerin emlâk ve servetleri sağlıyordu.

Milânonun Fransızlar tarafından işgal edildiği haberi geldiği gün, Borgia sarayında eğlence ve ziyafet vardı. Işıkların ve sarhoş misafirlerin hırslı bakışları altında, çıplak kadınlar raksediyordu. Kucaklaşmaya vesile olan mânidar sözler, gülüşmeler ve kadeh şıngırtıları, zaman zaman sazendelerin seslerini bastırıyordu. Bu coşkun eğlence arasında Papa, dikkati üzerine çekmeden sıvışıp çıktı. Cesare, âni bir hançer darbesiyle, avizeyi tutan şeridi kesti. Korku nidaları, bağrışmalar, çığlıklar, gülüşmeler, iniltiler, birbirine karıştı. Bazı misafirler, bu keşmekeşe dayanamıyarak dışarıya fırladılar. Karanlıkta kucaklaşmalar, öpüşmeler oluyor; boğuk seslerin uğultusundan, salon âdeta yerinden oynuyordu. Birçok çiftler, başka salonlara ve galerilere dağılıyorlardı...

Bunlar arasında, kendisini yakalamak istiyen Cesarenin elinden kurtulup kaçan Lucrezia da vardı. Bir gölge hafifliğiyle, sarayın karanlık bir koridoruna daldı.

Lucrezia, sarhoşluk tesiriyle, seri adımlarla koridoru geçti, taze hâtıralarla dolu o hücrenin yanından dolaştı, kendisini sarayın öteki köşesine attı.

Gece yarısı uykudan uyanan Sultan Cem, beyaz bir hayaletin odaya girdiğini gördü. Hayal, ay ışığında, ona doğru gelmekteydi. Kulağına, hafif bir kahkaha sesi geldi.

Cem, yatağından fırladı. Karşısında, gecelerin ruyasını bu defa canlı, titrek ve güzel kokular sürünmüş bir halde gördü. Onu hemen kolları arasına aldı.

Lucrezia, hafif bir sesle:

— Ben seni hatırladım... Seni hiç unutmadım... dedi.

Cem'in kalbi, aşk, minnettarlık ve gurur ateşiyle tutuştu. Lucrezia'yı okşadı:

— Hey cennet bahçelerinin çiçeği, benim güzel perim, diyebildi ancak.

■

Cennet perisi, sabah şafağında ortadan kayboldu.

Ve güneş tekrar topraklar üzerine doğdu.

Ahmet, yeryüzünde olup bitenlere dair Cem'e yeni havadisler getirdi. Sultan Bayezidin elçileri Romaya gelmiş, Cem'in yeniçeri muhafızlarından bazıları, gelen elçilerin hizmetçileriyle konuşmuşlar. Dediklerine göre, Sultan Bayezit, Papaya çok kıymetli hediyeler göndermiş. Kardeşi Cem'in ve maiyetinin masraflarını karşılamak üzere, Papaya ayrıca külliyetli para vermiş.

Cem, daha fazla havadis almak arzusiyle, gözlerini Ahmede dikmişti. Ahmet, başını öne eğerek, bir havadis daha verdi: Sultan Bayezidin emriyle, Bursada Cem için muazzam bir türbe yapılmış...

Cem, içinden kaynıyan hiddeti güç tutabiliyordu. Yaaa, demek hain kardeşi, ona Bursada şimdiden mezar bile hazırlatmıştı!... Halbuki Cem, Bursa sûrlarında, ona baba mirası tahtın kardeşçe paylaşılmasını teklif etmekten başka bir şey yapmamıştı.

Cem, tekrar eski hâtıralara daldı. Ah, ne olurdu, hürriyete bir kavuşabilseydi! Bu defa, saadeti kaçırmıyacak, onu yakalamayı muhakkak bilecekti. İşte o zaman, nurlu cennet perisi, böyle gizli değil, açık açık ve iftiharla onun yanına gelirdi. Kendisine, gecenin karanlık örtüleri altında kısa süren, emsalsiz sevinçler bahşeden o cennet perisi!

(Devamı gelecek sayıda)

Cildinizin selâmeti için

bu 5 tehlikeyi

önleyiniz

Yüzünüzün bu 5 noktasını dikkatle bakınız, sizin de derhal bir tedaviye girişmeniz icabettiğini anlıyacaksınız. Bu takdirde Tokalon kullanmakla, cildinizin genç, taze ve güzel kalması için lâzım gelen her şeyi temin etmiş olacaksınız.

Tokalon Gündüz Kremi cildi canlandırır, kullanmağa başladığınız anda cildiniz daha yumuşak bir hal alacak, sivilceler, siyah benekler, kırmızılıklar ve mesamat gevsemeleri hemen kaybolacaktır.

Tokalon besleyici kreminde Biocel vardır. Bu, cildinizi tamamen yenileten ve daha sıkı, daha yumuşak daha düzgün ve sıhhatli kılan hakikî bir gençlik unsurudur.

Tokalon

İLÂNCILIK - 3204 - 295

Şu Bizim Meşhur

Kızkulesinde

RÖPORTAJ: CELÂLETTİN ÇETİN
FOTOĞRAFLAR: EROL DERNEK

● Kahraman Leander çok sevdiği Hera'ya kavuşmak için, denizi yüzerek geçmeğe karar verir. Kulenin bulunduğu yere kadar gelir, fakat tam bu noktada boğularak ölür. Bu acıklı olayı anmak için sonradan bu kule yapılır.

● Atinalı generallerden Hares, Üsküdar'ı zaptoder, karısı ile burada çok mutlu günler yaşar. Günün birinde karısı hastalanır ve ölür. Hares de onun hâtırası olarak bu kuleyi yaptırır.

● Bizans İmparatorlarından Kostantin'e falcılar, kızının zehirli bir hayvan tarafından sokularak öleceğini söylerler. Kızını çok seven Kostantin, onu ölümden kurtarmak için çareler düşünür. Nihayet, yılan ve benzeri hayvanların yaşıyamıyacağı bir yerde kızını korumaya karar verir. Kızkulesini yaptırarak, kızını buraya gönderir. Kız peri gibi güzelmiş, birçok Bizanslı kişizade ve subay ona âşıkmış. Bu âşıklar arasında bir de İmparatorun hassa subayı varmış. Günün birinde bu subay en güzel çiçeklerden bir sepet donatarak kulede bulunan kıza gönderir. Kız çiçekleri çok beğenir ve koklamak için büyük bir telâş gösterir. Fakat nasılsa çiçeklerin arasına giren zehirli bir yılan, prensesi sokar ve öldürür.

YSA şimdi kuleyi bekliyen, kulenin bayrağını çeken, fenerini yakan ve fırtınalı havalarda büyük bir yalnızlığa gömülen bekçi Süleyman, aynı fikirde değil:

— İmparator kızına bir küfe üzüm göndermiş, beyim. Hem o zaman küfeyle gelirmiş üzüm. İmparator bu, bizim gibi kiloynan alacak değil ya üzümü. İşte o küfenin içinden çıkar yılan ve kızcağızı sokuverir... İşin esası bu beyim... diyor.

İstanbul'un yedi tepesi var. Yedi tepe üzerinde kurulmuş camiler, camilerde yem satan çocuklar, ayaklara dolanan güvercinler var. Çift kanadlı geniş yollar, meydanlar, köprüler, köprülerin altında dubalar, dubaların yeşilinden çekilen oltalar var. Yosunlu kıyılar, kırmızı yüzlü çıpacılar ve Kavaklar'a kadar giden gemiler var. Sonra gürültülü, telâşlı, kaygılı veya sevinçli insanlar var.

İstanbulun Şişlisi var, Fâtihi var, Adası var, Modası var. Bir de Kızkulesi var... İlk zamanlar adına «Öküz Kulesi» demişler, sonra Kızkulesi...

«Senelerce bakımsız ve harap kalmış olan bu kule, Cumhuriyetin 21. yılında Ali Fuat Cebesoy'un Ulaştırma Bakanlığı ve Yusuf Ziya Erzin'in Devlet Deniz Yolları ve Limanları İşletme Genel Müdürlüğü zamanında tamir ve ihya ettirilmiştir. Eylûl - 1944»

Kızkulesinin bulunduğu küçük adacığa ayağımı basar basmaz bu yazıyı okudum. Sonra beni getiren sandalcıya, «bekle» dedim. Çünkü büyük bir sessizlik vardı kulenin çevresinde. Daha doğrusu korktum. Öyle ya, bu kayaların arasından yılan çıkabilirdi... Şu Kostantin'in kızını sokan yılan. Bekçinin bulunduğu bölüme geldim. Çift kanadlı geniş bir kapı. Kalın, nemli ve karanlık... Zili yok, tokmağı, çıngırağı da yok. Elimle bir-iki yumruk vurdum. Bir ara aklıma eski bekçi Şevket geldi. Salacak iskelesinde az önce balıkçılar anlatmıştı. 12 yıl bu kulede bekçilik etmiş olan Şevket. Günün birinde karısı kuleden kaçmış. O da yalnızlığa dayanamamış, çıldırmış...

Nihayet bu nemli ve kalın kapının gerisinden, kalın bir ses duyuldu:

— Geliyorum...

Süleyman Efendi ile karşı karşıyayız.

— Eee anlat, Süleyman efendi, buradaki hayatından bahset biraz.

— Neyini anlatam beyim, denizin sesi, rüzgârın uğultusu ve yalnızlık...

— Kimsen yok mu senin, karın, çocukların?

— Bir karım var, doksan kilo. Evet, tam doksan kilo, işte o haliyle geçenlerde kulenin tepesine çıktı da bayrağı çekti... Çünkü ben hastanedeydim o günler.

Yandaki odaya geçtik. Geçerken:

— Bugün hava güzeldi, kadını karaya çıkardım, biraz insan yüzü görsün... Zaten insan burada yalnızlıktan çıldırır... Şevket de çıldırmış... dedi.

Iyice paralanmış Birinci paketini getirdi. Sigara uzattı. Dokundum, hepsi ıslaktı. Sandalyeyi, masayı ve diğer eşyaları gösterdi. Hepsi yeşil küf içinde.

Çok durmadık bu nemli, serin odalarda. Kulenin avlusuna çıktık. Avluda iki tek erik ağacı vardı. Süleyman:

— Benden önceki Şevket dikmiş bu ağaçları... dedi.

Sonra avluya bakan kapıları açtı. Kulenin alt kısmı ambar olarak kullanılıyordu. İçeride demir, tel halatlar, mazot, gaz fıçıları, oksijen tüpleri vardı.

Kulenin merdivenlerine tırmandık. Tırmanırken sordum:

— Biliyor musun Süleyman Efendi, eskiden bu kuleyi Salacak sahiline bağlıyan bir tünel varmış. Denizin altından kara yolu... Duruyor mu o gene?

— Yok beyim, yok... Çoktan çökmüş... dedi.

Gülerek de ilâve etti:

— Sonra, biliyor musun beyim, bize burada bir şey olursa, yahut ne bile-

ki Aile

İstanbula gelen seyyah, memleketine göndereceği kartpostalın içinde, Kızkulesinin bulunmasını pek arzu eder. Parisin Eiffel'i gibi, bu da, İstanbulu âdeta tek başına temsil eden minicik bir yapıdır. Şehre denizden gelenleri önce o karşılar.

Bekçi Süleyman Efendinin eşi çok hamarat. Odalarını gayet iyi döşemiş. Her taraf derli toplu. Üstte kulenin iki sakinini küçük evlerinde görüyorsunuz. Yanda yarım çekilmiş bir bayrak. Bu, kulede bir hasta olduğuna ve yardım istendiğine işarettir.

yim, çok âcil bir durum olursa, ne yaparız biz?

— Ne yaparsınız?

— Bayrak çekeriz... Ha ha ha!...

— Nasıl, anlamadım?

— Efendim, eskiden sis düdüğü varmış, onu öttürünce koşar, gelirlermiş... Fakat bir ara Atatürk Dolmabahçede hasta yatarken bu düdüğü muvakkaten kaldırmışlar. Şimdi bayrak çekeriz; karşı sahilden görür, adam gönderirler.

— Bırak şimdi dert yanmayı da Süleyman Efendi, dedim, bak şuraya, şu güzelliğe bak... İstanbulu ben hiç bu kadar güzel görmemiştim... Bu kuleden ne güzel görünüyor İstanbul.

— Güzeldir beyim, manzarası gayet güzeldir ama, insan üç gün, beş gün seyrediyor, sonra bıkıveriyor.

— Peki, buranın bir ara turistik gazino olacağı söylendi, doğru mu?

— Bilemem ki... Ama olur, yazın gayet güzel olur.

Kulenin her katında ayrı ayrı durduk, ayrı ayrı şeyler anlattık. Bizanslılar zamanını, Fâtih'i, III. Ahmet'i, Sadrazam İbrahim Paşayı ayrı ayrı düşündük. Sonra bir ara Süleyman Efendi kuleye dair gerçek bilgiler bulunan bir yazıyı getirdi. «Kızkulesi, İmparator Manuel Komneos tarafından yapılmıştı (1143-1180). Boğazı kapıyan zincirin ucu o vakit Kızkulesine bağlıymış. Fetihten sonra bu kule yıkılmış, yerine ahşap bir kule yapılmış. Daha sonra bu kule de yanarak, III. Ahmet zamanında Sadrazam İbrahim Paşa tarafından taş bir kule yapılmış. Son olarak o kule de yıkılarak II. Mahmut tarafından bugünkü kule yapılmış».

Kızkulesini bütün efsaneleriyle, tarihî hikâyeleriyle, rüzgârı, uğultusu ve yalnızlığı ile baş başa bıraktım. Süleyman Efendiye de:

— Bir şey olursa bayrak çekmeyi unutma... dedim, ayrıldım.

TÜRKÇEYİ İYİ BİLİYOR MUSUNUZ ?

Ş. KUTKAN

PANZEHİR

Farsça (pâdzehr)den bozma bir kelime. Zehre karşı kullanılan ve onun tesirini gideren ilâç demektir. (Pâd), Farsçada, birçok mânalarından başka, (bekçi, koruyucu) mânasına da geliyor. Yani (pâdzehr) veya (panzehir), insanı zehrin tesirinden koruyan ilâç anlamına gelmiş oluyor.

■

CENAB

Allah ve din ulları hakkında tâzim anlamında kullandığımız bu kelime, Arapçada (sarayların, bina bulunmıyan çevreleri, avluları; şehir ve kale çevresi) anlamındadır. Fakat onlar da, bizim gibi, bu kelimeyi tâzim ve tekrim sözü olarak kullanmaktadırlar.

■

KÖSEM

Sürünün önünden giden koyun veya keçiye denirmiş:

(Nuhrâz — Mümtâz vezninde. Ol koyuna ve keçiye denir ki, daima sürünün önünce gider. Arabîde «kerrâz» ve Türkîde kösem derler. — Burhânı Kaatı', 589).

■

LEVENT

İtalyanca (levantino)dan. (Şarka mensup, Şark ahalisinden). Vaktiyle Venediklilerin maaşla kullandıkları hafif asker. Sonradan çevik, süratli, hafif tavır ve hareketli ve yakışıklı kıyafetli, mecazen de, irice yapılı güzel mânalarına gelmiştir. (Kaamûs-u Türkî, 1248).

■

NEKES

Tamahkâr, hasis anlamında kullanılan bu kelime (nâkes)ten bozmadır. (Kes), Farsçada (kimse, adam, insan) demektir. (Nâ), olumsuzluk ekidir. (Nâkes), adam olmıyan, insanlıktan nasibi bulunmıyan kimse demek oluyor. Bu kelime hasis kimseler hakkında kullanılmaktadır.

(Hasis) kelimesinin, Arapçadaki mânası, sadece (alçak, âdi, hakir)dir. İki kelimenin de, yani hem (nâkes)in, hem de (hasis)in, lûgat mânası bakımından (tamahkâr)lıkla, (hasislik)le bir ilgisi yoktur. Cemiyet, bu ahlâkı çok kötü bir şey olarak kabul ettiği için, ona mağlûp olan kimseye bu ismi vermiştir.

(Hasis) kelimesi, dilimizde, gerçek mânasiyle de kullanılıyor: (Filân adam, hasis menfaatler peşinde koşuyor) dediğimiz zaman, o adamın çok âdi menfaatler peşinde koştuğunu kastederiz ki, bu cümledeki (hasis) kelimesinin (tamahkâr)lıkla hiçbir münasebeti yoktur.

Don Juan

Sophia

Avrupa'nın en yakışıklı prenslerinden olan Don Juan, Yunan Prensesi Sophia ile evlendiğinden çok mesuttur.

• "Sophia'da ruyalarımın genç kızını buldum. Yirmi yaşımdan beri hep onun gibi bir genç kızla evlenmeyi hayal ediyordum. Aradığım bütün vasıflar onda var: Esmer, güzel, zeki ve ciddî. Üstelik mesuliyetlerini de biliyor."

Asrımızın en zengin gelin elbiselerinden biri olarak vasıflandırılan Prenses Sophia'nın gelinliği düğüne gelen bütün davetlilerin sonsuz hayranlığını kazandı.

YUNANİSTAN'ın genç Prensesi Sophia ile İspanyol Prensi Don Juan'ın Binbir Gece masallarındaki düğünleri andıran bir ihtişam içinde evlenmeleri karşısında pek çok kimsenin aklında şu sualler sıralandı: Acaba günümüzün prensleri nasıl âşık oluyorlar? Sevdiklerini birbirlerine nasıl söylüyorlar?

Genç evlilerin aşk hikâyesini dinlemiş olanlar, bütün bu sualleri gayet kısa olarak cevaplandırdılar: Âşık olan herkes gibi!

Gerçekten de öyle...

Bu konu açıldığı zaman Don Juan: «Onu ilk olarak 1954 yılında Yunan Kıral ve Kıraliçesinin Ege Denizinde tertip ettiği deniz gezisinde tanımıştım» diyor. «Fakat o sıralarda Sophia da, ben de henüz evlenmeyi düşünecek yaşta değildik. Kaderin bizi Almanya'da Prens Antoine'ın düğününde yeniden karşı karşıya getirmesi için aradan dört yıl daha geçmesi gerekiyormuş. İşte o gün tesadüfler birbirimize yaklaşmamızı sağlıyacak şekilde cereyan etti. Kiliseden çıkarken halktan biri elindeki sinema makinesiyle filmimi çekmek istemişti. Kendisinden müsaade istiyerek, az ileride duran genç ve güzel prenseslere doğru gittim. İçlerinden en güzelini kolundan tutarak beraberce poz verdim. Yalnız gözükmek istemiyordum. Poz verdiğim Prenses, Sophia'dan başkası değildi».

İşte Don Juan'ın aşk macerası böyle başladı. Tabiî bu henüz bir başlangıçtı. Genç kız Yunanistan'daydı. Prens ise Akdeniz'in ta öteki ucunda, İspanya'da... İki gencin arkadaşlık edebilmeleri için ilk fırsat gene aradan üç yıl geçtikten sonra çıktı. 1961'de Kent Dükü'nün düğününe davetli olarak gittikleri zaman birbirlerini bulmaları pek

Prenses Sophia'nın kibarlığı ve canlılığı Don Juan'ı ona bağlıyan hususiyetlerdi.

büyük Aşkını Anlatıyor

yı Nasıl Sevdim

• Genç Prenses Sophia, İspanyolca ve Fransızca bilmediği için Don Juan evlenme teklifini İngilizce yaptı. Lausanne'da büyük bir otelin salonunda bulunuyorlardı ve her hallerinden birbirlerini çılgınca sevdikleri belli oluyordu.

• Prens Don Juan evlenme teklifinin bu kadar çabuk kabul edileceğini sanmadığı için hazırlıksızdı. Hemen koştu, plâtin üzerine yakut kakmalı bir yüzük alıp geldi. Genç Prenses de ona altından sigara tabakasını hediye etti.

zor olmadı. Aynı otelde kalıyorlardı. Londra'da birkaç gün geçirdiler. Fakat bu birkaç gün bile birbirleri için yaratılmış olduklarını anlamaya yetti. Ayrılmadan önce genç Prenses: «Tatilinizi geçirmek için Korfu'ya geleceğinizi ümit ederim» demişti.

Prens gerçekten de o yaz tatilini Korfu'da geçirdi. Yelkenli tekneyle veya küçük Fiat arabayla geziyorlar, zaman geçtikçe birbirlerini daha iyi tanıyorlardı.

Don Juan'ın babası Barcelone Kontu: «Oğlumuzu evlenebileceği genç kızı bulması için hemen bütün büyük düğünlere gönderiyorduk, diyor. Fakat bir keresinde bana telefon ederek büyük annesini görmek üzere Lausanne'a gitmek istediğini söyleyince ne olduğunu anlamadım, ama gene de bir şeyler sezdim».

Don Juan aşkını şöyle anlatıyor: «Beaurivage Oteli'nin büyük salonundaydık. Sophia ne İspanyolca, ne de Fransızca bilmediği için kendisine İngilizce olarak onu çok sevdiğimi söyledim. Hattâ nişanlanmamızı teklif ettim. İşlerin bu kadar çabuk hallolacağını bilmediğimden hazırlıksızdım. Başını öne eğdi, sonra gözlerimin içine bakarak kabul ettiğini mırıldandı. Hemen fırlıyarak bir kuyumcudan plâtin üzerine yakut kakmalı iki yüzük aldım. Dönüp parmağına taktığım zaman dünyanın en mesut genç kızının ondan başkası olmadığına emindim. Bir an durduktan sonra çantasını açtı, içinden çıkardığı gök yakut kakmalı altın bir sigara tabakasını bana uzattı. Ötesi malûm».

İşte yeni evlilerin tanışma ve şevişme hikâyesi böyle başlıyor. Görüldüğü gibi prens ve prenseslerin aşkları da herkesinkinden farklı değil. Bütün fark belki yüzüklerdeki yakutlardan ibaret.

Düğün merasiminde, geleneklere uygun olarak kullanılan ünlü kıraliyet arabası.

Mukayese imkânı...

TRIUMPH

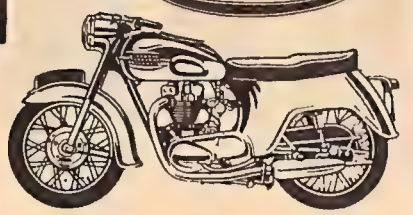

Muhtelif tanınmış marka Motosikletlerin

DAİMİ SERGİSİ

ODEON

MAĞAZALARINDA

Geliniz... muhtelif markaları görünüz... mukayese ediniz ve kalp huzuru ile beğendiğinizi alınız.

GÖRÜLMEMİŞ TAKSİT KOLAYLIĞI

ODEON BEYOĞLU — İstiklâl Cad., No. 73

ODEON SİRKECİ — Hamidiye Cad., No. 16

ODEON KADIKÖY — Kadıköy Palas

ODEON HARBİYE — Halâskârgazi Cad., No. 113

FAAL - 2602 - 296

Traşta yeni inkişaflar : Williams, Su ve 30 saniye

Mütehassıslar, Williams kreminin yumuşatıcı tesiri sayesinde traşın daha çabuk olacağı kanaatindedirler.

Neden 30 saniye mi? Bu, tecrübelerin neticesidir. Nitekim Williams köpüğünün cildinizi 30 saniyede seri bir traşa hazırladığı tecrübelerle sabit !.. Siz de traş olurken bu farkı göreceksiniz.

Fırçasız traş istiyorsanız GLİDER kullanınız

İLÂNCILIK - 3203 - 297

Marnie

YAZAN: WINSTON GRAHAM — ÇEVİREN: T. EREM

BU ROMANIN BAŞLADIĞI 17'NCİ SAYIDAN BU SAYIYA KADAR ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Başka başka isimler ve kılıklarla çeşitli işlere girerek çalıştığı yerlerde hırsızlık eden güzel Marnie, bir sinema kasasını da soyduktan sonra, Mary Taylor adiyle bir firmaya veznedar yardımcısı olur. Şirketin iki genç patronu Terence Holbrook ile Mark Rutland onunla ilgilenerek kısa zamanda terfi ettirirler. Şirketin bir otelde tertiplenen balosundan sonra, Terry birkaç misafirle birlikte kızı evine davet eder. Bir müddet beraberce oyun oynarlar. Terry, diğer misafirlerle gitmek istiyen kızdan biraz daha oturmasını ister. Marnie iş hayatındaki menfaatini düşünerek kalır. Terry'nin arzusuna uyarak ona yumurta bile pişirir. Ama Terry kızı rahat bırakmaz. Bir-iki defa da öpmeye kalkınca, Marnie âni bir kararla oradan kaçar. Büroda bütün hafta Terry ile karşılaşmaz. Hafta sonunda diğer patronu Mark, Marnie'ye bir davetiye verir. Bu, bir gül sergisine aittir. Genç kız sergiye gidince, Mark tesadüfen görmüş gibi kızın karşısına çıkar ve onunla konuşmağa başlar.

BERABERCE dolaşmaya başladık. «Acaba bu da öteki gibi mi?» diye düşündüm. Bununla da bir kavga çıkarmak istemiyordum. Ne bunu, ne de kuzenini istiyordum. Yegâne arzum adamları rahat rahat soymaktan ibaretti.

Ondan ayrılmak için bir bahane aramakta iken Mark:

— Saat altıda Berkhamstead'de olmam lâzım. Ama bir fincan çay içecek kadar vakit var. Beraber çay içelim mi? dedi.

Pek düşünmeden sordum:

— Nerede?

Mark gülümsedi:

— Şuracıkta hemen. Çok güzel çörekleri olan bir çayhane...

Çayhanenin pembe perdeleri ve ayrı bölmeleri vardı. Çayımızı içerken Mark işimden memnun olup olmadığımı ve veznede yapılması düşünülen yeniliklerin uygun olup olmıyacağı hakkındaki fikirlerimi sordu. «Ne ise, dedim içimden, bu öteki gibi değil. Allaha şükür benimle alâkadar olmuyor, anlaşılan.»

Sonuna doğru Mark:

— Bizimki gibi aile şirketlerinin kötülüğü yavaş yavaş dejenere olmalarındadır. Evlâtlar babalarının yerine geçerler. Fakat bu mevkilere hiç zahmetsiz geliverdikleri için işi çevirme kabiliyetleri olup olmadığı her zaman belli olmaz. Babam, karakter itibariyle bu işin adamı değildi. Onun bütün işi ve hattâ hayatı güllerdi, diyebilirim. Hoş, şimdikilerin bazıları da...

Sustu ve hafifçe gülümsedi:

— Ama bu başka bir hikâye.

— Siz şirkete gireli çok olmamış, değil mi?

— Evet, babam ölünceye kadar deniz kuvvetlerinde idim. Benden altı yaş büyük bir ağabeyim vardı; işi o idare ederdi; zavallı harbde öldü.

— Bu işinizi her halde denizdekinden çok farklı bulursunuz.

— İkisinde de bocalamak kabil, öyle görüyorum.

Bocalıyacağında şüphem vardı ama, bir şey söylemedim. Ne istediğini bilen ve ekseriya o istediğini elde edebilen bir insana benziyordu.

■

Haftalar geçtikçe gördüm ki, perakende şubesinin hâsılatını, her perşembe günü maaşları vermek için hazırlanan çekin yekûnu ile kimse karşılaştırmıyor. Tabiî, defterlerde durum sonunda belli oluyor. Fakat, meselâ ödenecek maaşların yekûnu 1 200 sterlin olup da haftalık perakende hâsılat 300 sterlin ise, aradaki farkı veznedardan başka kimse bilmiyor. Veznedar, çekin 900 sterlin yerine 1100 sterlin olması lâzım geldiğini söylese, kimse bunun farkına varmıyacak. Hiç olmazsa pazartesi sabahına kadar bu, böyle yalnız veznedarın bildiği bir şey olarak kalacak.

Haziranın sonlarında Mark Rutland, squash oynarken ayak bileğini incitmiş; iki hafta kadar şirkete gelmedi. Terry Holbrook o dans gecesinden beri benimle pek konuşmuyor, fakat benim görmediğimi sandığı anlarda bana bakıp duruyordu. Beni bu derece rahatsız eden hiç kimse hatırlamıyorum.

Bir gün onun odasına gitmek mecburiyetinde idim. Pencerenin yanında ayakta duruyor, elindeki bir mecmuayı karıştırıyordu. İşimi bitirdikten sonra, birdenbire:

— Hep dargın mı olacağız? dedi.

— Hayır... Ben böyle bir şey istemiyorum ki...

— Söylemek istediğim şu, şekerim: Ekseri kadınlar, kendilerinin son derece cazip olduğu söylenirse bunu bir hakaret telâkki etmezler. Niye sen böyle yapıyorsun?

— Öyle bir şey yaptığım yok.

Bana şöyle bir baktı, ama ciddî bir hali vardı:

— Ben sebatkâr bir adamım. Su, taşı zamanla aşındırır.

— Ama, bir hayat müddeti içinde değil.

Sonra düşününce, verdiğim bu cevabı beğenmedim; akıllıca bir cevap değildi... Fakat ne yapayım, bir şey söylemem icap ediyordu. Terry devam etti:

— Hayat çok kısa Mary. Bunun da sekizde yedisi çalışmada ve uykuda geçiyor. Geri kalan kısmı insan kendine zevk etmesini bilmeli. Bırak kendini, biraz serbes ol, erkeğin birine fırsat ver. Ben senin muhasebeci olmak için yaratıldığına inanamıyorum. Bu, tabiata aykırı düşer.

■

O hafta senelik tatiller başlamıştı. İzne çıkanların yerine kalanlar vekâlet ediyordu. Mr. Christopher Holbrook'un sekreteri ilk partide izin alanlar arasındaydı. Mr. Ward sabahları onun işini yapmamı emretti. İlk sabah, Mr. Holbrook gelmeden evvel bürosuna gittim, gelen mektupları açarak yazıhanesinin üstüne koydum. Geldikten yarım saat sonra zili çaldı; içeriye girdim:

— Mrs. Taylor, bu mektupları siz mi açtınız?

— Evet, Mr. Holbrook.

— Bunlardan ikisinin üzerinde «zata mahsustur» işareti olduğunu görmediniz mi?

— Galiba zarflardan birinin üzerinde öyle bir şey vardı.

Bana çok dikkatle bakıyordu. Bu sabah o meşhur gülümsemesinden hiç eser yoktu onda:

— Zarfların ikisinde var. Bu çeşit mektupları sekreterlerin açması âdet değildir Mrs. Taylor.

— Affedersiniz efendim. Düşünemedim bunu... dedim ve hemen dışarıya çıktım.

Çok canım sıkılmıştı. Mektupların neye ait olduklarını hatırlamaya çalıştım. Birincisi galiba Londrada borsa tellâllığı yapan bir firmadan geliyordu. Mrs. E. E. Thomas adında bir kadından Mr. Christopher Holbrook nam ve hesabına John Rutland and Co.'nin iki yüz elli aded hisse senedini en son piyasa fiyatında üç şilin fazlasına satın almışlar, onu bildiriyordu. İkinci

mektup Jackson and Johnson adlı bir avukat firmasındandı. Bu mektupta Mr. Terence Holbrook'un kendilerine yaptığı ziyaret üzerine görüşülen mesele hakkında tetkikat yaptıklarını ve Glastonbury yatırım tröstünün Rutland hisse senetlerini satın alma işiyle alâkadar olduğuna dair deliller elde edilmiş olduğu yazılı idi; Mr. Malcolm Leicester adında biriyle bu hususta hususi bir görüşme yapılması tavsiye olunuyordu.

Mektuplardan biri ötekini tamamlıyordu. Şayet Mr. Holbrook densizlik yapmasaydı bunları unutacak gidecektim.

■

Haziran ayı hep sıcak geçti ama, bilhassa üçüncü haftası çok sıcak oldu. Perşembe günü öğleden sonra Mr. Ward beni çağırttı ve sordu:

— Otomobil kullanmasını bilir misiniz Mrs. Taylor?

Ben:

— Hayır! diye cevap verdim.

Otomobil kullanmasını bilmez değildim ama, Taylor adına ehliyetim yoktu.

Mr. Ward:

— Yazık, dedi, şu Livery Company'nin basım işleri meselesi. Çarşamba günü teslim etmeyi vadettik. İşi ben pek bilmiyorum. Bununla Mr. Rutland şahsan alâkadar. Provaları görmek istiyor, ama burkulan ayağı yüzünden hâlâ evinde yatıyor.

— Taksi ile gideyim isterseniz... dedim.

— Evet, o da olur. Little Gaddesden'de evinde.

Dışarısının biraz serin olacağını sanıyordum, ama yanılmışım. Ağır bir hava vardı; sanki bir hidrojen bombası patlatılmış gibi Londranın üstü bulutlarla kaplı idi.

Mark Rutland'ın evi bir golf sahasının yanında idi. Büyük değildi ama, şirin bir görünüşü vardı. Çizgili önlüklü, orta yaşlı bir kadın beni içeriye aldı. Mark, camlı kapıları çayıra ve golf sahasına bakan bir odada bulunuyordu. Bacaklarından birini sedire uzatmış, televizyonda koşuları seyrediyordu. Gülümsiyerek:

— Nasılsınız?... Buraya kadar zahmet ettiniz; kusura bakmayınız. Oturmaz mısınız? dedi.

Provaları verdim:

— Ayağınız iyileşti ya inşallah Mr. Rutland... dedim.

— İyileşiyor. Şunlara bakalım şimdi.

Sık, siyah saçları her zamanki gibi darmadağınıktı. Üzerinde açık yakalı bir spor gömlek ile eski bir flânel pantolon vardı; yüzü her vakitkinden daha az soluktu. Hem kâğıtları karıştırıyor, hem de televizyona bakıyordu:

— Ward haklı. Bu provayı hiç beğenmedim, dedi.

Masanın üzerinden bir kalem aldı:

— Çok sıcak değil mi hava? Taksi ile mi geldiniz? diye sordu.

— Evet, taksi şoförü bir çeyrek sonra gelip beni alacak.

— Televizyonu kapatınız, eğer sizi rahatsız ediyorsa.

— Hayır. Kempton Park yarışları, değil mi?

Bir şeyler yazmağa başladı ve sordu:

— Yarışlardan hoşlanıyor musunuz?

— Bayılırım.

Sanki sesimde değişik bir şey yakalamış gibi yüzüme baktı:

— Sık sık gider misiniz yarışlara?

— Artık gitmiyorum... dedim.

Tam zamanında bir dul olduğumu hatırlamıştım.

— Kocanız çok mu severdi yarışları?

— Evet. *(Devamı gelecek sayıda)*

İstanbulda ilk gece maçı bundan 23 yıl önce Taksim Stadında yapılmıştı. Ordudan alınan projektörlerle aydınlatılan sahada topu boyamak için özel "kireççiler" vazifelendirilmişti.

Taksim Stadının, Türk futbolünün gelişmesinde büyük önemi ve hizmetleri vardır. Orta Avrupanın bellibaşlı takımları da, gene bu sahada yenilmenin acısını tattılar.

Mithatpaşa stadyumunun ışıklandırılması münasebetiyle

Futbol Tarihimizde İlk Gece Maçı

YAZAN: ORHAN TAHSİN

«GECE maçları hakkında bir-iki tenkidimiz olacak. Yan hakemlerin beyaz bayrak taşımaları, beynelmilel bir teamüldür. Sonra futbolcuların ayaklarını firenlemeleri lâzım. Top, Taksim Kışlasının saçaklarına kurulmuş projektörleri aşınca, görünmez oluyor!... Ondan sonra, saha kenarında bekliyen topçulara iş düşüyor... Yeni bir «kireçli top» santraya atılıyor... Bir de kireççiler var. Bunlar, topraktan kirlenen topları durmadan kireçliyorlar... Seyirci sayısı da bir rekordu... Taksim Stadı, kurulduğu yıldan beri ilk defa 3 bin seyirciyi bir arada görüyordu. Ordudan temin edilen projektörler, ilk maçta sahayı tamamiyle aydınlatamıyordu... Kalenin biri, karanlıklar içindeydi. İkinci maçta, sekiz projektör daha ilâve edince saha pırıl pırıl aydınlandı...»

13 eylûl 1939 günü İstanbul gazeteleri, spor sayfalarının birkaç sütununu «Türkiyede ilk defa yapılan gece maçları»na ayırmışlardı. İlk maç, Taksim Stadında 9 eylûl gecesi yapılmıştı. F. B. ile Beyoğluspor karşılaşmış, gecenin ilk golünü F. B. sağaçığı K. Fikret atmıştı. Maç, F.B.'nin 4-2 galibiyetiyle sona ermişti... Maçlar, 9 eylûlden 16 eylûle kadar sürmüştü. Bir daha da gece maçı yapılmamıştı.

Taksim Stadı, Türk futbolünde «iyi» veya «kötü» birçok olayların başlangıcı olmuştu... «Gece maçı» bunlardan biriydi. Bu arada, sahaya ilk ayva atışı da Taksim Stadında başlamıştı... Güneş'in yeni kurulduğu günlerde, Taksim Stadında bir G.S. - Güneş maçı yapılıyordu. Galatasaraylılar sepet sepet ayva getirmişlerdi. 15 dakika içinde saha, bir ayva tarlasına dönmüştü.

Stadın bir de «kurutulma» hikâyesi vardır. Galatasaray ile Fenerbahçe bir kupa finalini oynıyacaklardı. Saha çok çamurlu olduğundan, maçın başka bir tarihe bırakılması düşünülmüştü. Ancak, ilgililerden biri, maçtan bir gün önce sahaya bidon bidon benzin dökerek yakmış, gece stad gündüz gibi aydınlanmıştı... Saha da kupkuru olmuştu...

Stad, Mütareke yıllarında açılmıştı... Ancak, 2-3 bin kişi alacak ölçüdeydi... Önceleri, kapısına, Şehzadebaşı tiyatrolarında olduğu gibi, bir karatahta konurdu... Karatahtaya da meselâ, «Stadyom - Jan Jak Ruso maçı. Müsabakaya Refik Osman da iştirak edecektir» diye yazılırdı...

Bu tarihî stad, bir gün yerini Şeref, Fenerbahçe stadlarına bırakıverdi. Mithatpaşa Stadı ise, 19 Mayıs 1947'de açıldı. Işıklı ilk maçtan tam 8228 gün sonra, 28 mart 1962 günü Mithatpaşa'da gece maçları başladı... İlk maç, Fenerbahçe ile Kasımpaşa arasında yapıldı. Fenerbahçe maçı 3-2 kazandı... Bu sefer, saha, Avrupa'daki örneklerine benzer şekilde aydınlatılmıştı. Kireççiler yoktu. Sonra futbolcular, ne kadar şandellerse şandellesinler, fosforlu top gene görülüyordu...

Fenerbahçe ile Galatasaray tarihî kupa maçlarından birinde. O devrin İstanbul Merkez Kumandanı Salâhattin Âdil Paşa sporculara hâtıra madalyaları dağıtıyor.

20 nisan 1923'te Fenerbahçe ile İngiliz tayyarecilerinin seremonisi.

Hayat

MİTHATPAŞA STADYUJNDA BİR GECE MAÇI

FOTOĞRAF: İNAL TENGİZMAN

EN İYİLER ÖLECEK

6

BU ROMANIN BAŞLADIĞI 18'İNCİ SAYIDAN BU SAYIYA KADAR ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Macar gazetecisi Orczy, Stalinvaros sanayi sitesinde röportaj yapacaktır. Gazeteci yeni vazifesini beğenmez. Genç adama âşık olan kâtibesi Margaret de habere üzülür. O gece beraber lokantaya giderler. Orczy, arkadaşı Tibor'la karşılaşır... Yemekten sonra Orczy, Margaret' le beraber arkadaşı Czéli'nin evine gitmek üzere yola çıkar. Otomobilde, bir başka yaz akşamını hatırlar. Orczy'nin genç bir gazeteci arkadaşı Vamos'u Rakosi öldürtmüştür. Czéli, otuz yaşlarında zayıf, hastalıklı bir şairdir. Orczy arkadaşına komünist aleyhtarlığını biraz fazla ileri götürdüğünü ihtar eder.

YAZAN: ERIC ROMAN — ÇEVİREN: AZİZE BERGİN

CZÉLI, bunları hiç duymazlıktan geldi, sözlerine devam etti:

— Rakosi'nin kira ve fiyat reformunu hatırlıyor musun? Bunun uydurma olduğunu hepimiz biliyorduk. Fakir işçilerin eskisinden çok daha kötü bir duruma düşeceklerini de biliyorduk. Bütün bunlara karşı ne yaptık? Senin Szabad Nep'te çıkan makaleni hâlâ hatırlıyorum: «Sosyalist plânlamanın yeni bir zaferi» diye başlık atmıştın... O zaman her şeyin yalan olduğunu biliyor muydun? Söyle, biliyor muydun?

— Bilmiyordum tabiî.

— Yalan söyleme. Pekâlâ biliyordun. Ben de, ötekiler de velhâsıl hepimiz hakikati biliyorduk. O zaman bize düşen iş, işçilere durumu anlatmak, gözlerini açmaktı, yapmadık... Macar halkına ve bütün dünyaya işin içyüzünü anlatmak cesaretini bir tek adam gösterdi: Imre Nagy. Nagy, binbir entrikayla işinden uzaklaştırılınca, biz de Rakosi'ye şirin görünmek için ne yapacağımızı bilemez olduk.

— Rakosi'ye şirin görünmek istiyen filân yok ama, onunla mücadele etmeye kalkışırsak da başa çıkamayız.

Czéli geldi, karşıma dikildi:

— Biz Rakosi'den kuvvetliyiz. Onun arkasında Kızılordu olduğu halde gene kuvvetli sayılırız. Eğer savaşmayı düşünüyorsak, şimdiden başlıyalım. Böyle oturmakla bir şey elde edilmez.

— Peki, ne yapmamızı tavsiye ediyorsun?

— Merkez Komitenin Rakosi'yi mahkemeye vermesi için bir memorandum hazırlıyalım.

Czéli, acaba ileride kendisine iş düşmesin diye blöf mü yapıyordu? Yoksa düşüncelerinde samimî miydi? Zihnim karmakarışık olmuştu. Burnumu sildikten sonra cevap verdim:

— Böyle bir işe girişemiyeceğimizi sen de biliyorsun. Mamafih bu gece federasyonda, arkadaşlara senin teklifinden bahsederim. Beni Denes çağırtmış, federasyona gitmem lâzım.

Czéli, şüphelendiğini belli eder tarzda başını salladı:

— Denes mi? Ona kalırsa, Rakosi' ye yalvarmak için bir heyet göndermemizi tavsiye eder. Denes, fevkalâde bir insan. Fakat yetmiş yaşına gelmiş bir insandan cesaret beklemek abes olur. Mamafih bir kere sen meseleyi onlara da anlat. Konuşmak... Işimiz gücümüz konuşmak!... Hiçbir devirde bizim kadar çok konuşup az yazan muharrir yetişmemiştir.

Gabor Czéli, bu defa Margaret'e dönerek:

— Haklı mıyım, haksız mıyım? diye sordu.

Margaret şaşkın bir haldeydi:

— Vallahi bilmem, dedi, Andras çok yazı yazıyor... Hakikaten çok yazıyor. Ben onun kâtibesi olduğum için ne kadar yazdığını iyi biliyorum.

— Yaa, öyle mi? Öyleyse siz de Partiden maaş alanlardansınız. Belki ihtiyatsızlık ettim. Sizin yanınızda ileriyeri konuşmam doğru olmadı...

Margaret güldü. Czéli gözlerini bana dikmişti:

— Sen onlarla konuş, sonra neticeyi de bana bildir, olur mu ?

— Sana bir başkasiyle haber gönderirim. Ben bir müddet buralarda olmıyacağım. Önümüzdeki hafta yeni bir işe başlıyorum.

— Işin nedir?

— Stalinvaros'a gideceğim. Sosyalizmi ellerinde kürekler, kazmalarla yükseltmeye çalışan Macar gençliğini anlatacağım.

— Güzel... Stalinvaros'un eski Roma sefahathaneleri kadar meşhur olduğunu her halde duymuşsundur... Orada olanları anlata anlata bitiremiyorlar.

— Doğrusu ben bunu bilmiyordum...

— Öyleyse git de kendi gözlerinle gör. Parti senin gibi bir adamı oraya gönderdiğine göre, Stalinvaros Parti nezdinde de itibarını kaybetti demektir.

Margaret güldü. Czéli de halinden memnun görünüyordu. Bir ara başını arkaya doğru uzatıp gözlerini kapadı. Mustarip bir hali vardı.

Margaret'e:

— Haydi artık gidelim, dedim, mülâkat sona erdi.

Kadın bizi kapıya kadar geçirdi. Özür dilemek ister gibi bir tavır takınarak:

— Zavallı, son günlerde hiç iyi değil, dedi, cidden çok hasta...

Kol kola istasyona doğru yürürken Margaret düşünceli bir tavırla:

— Şu Czéli enteresan bir adam, dedi.

— Evet ama, maalesef biraz kaçık...

Böyle dedikten sonra pişman oldum. Czéli «kaçıklık»la vasıflandırılamıyacak kadar kültürlü bir insandı. Fakat bazı halleri insanı şaşırtıyordu.

Margaret sordu:

— Acaba o kadın Czéli'yi mesut ediyor mu dersin?

— Bilmem ki... Zaten evli de değiller.

— Eh yarın, öbür gün evlenirler... Bu kadının Czéli'yi kolayca kandırabileceğini zannediyorum.

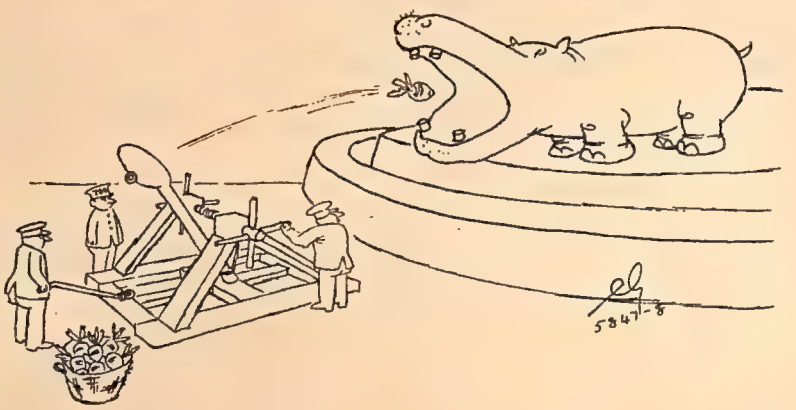

Margaret bir saniye duraladıktan sonra sözlerine devam etti:

— Pek tahsilli bir kadına da benzemiyor...

Adımlarımı sıklaştırdım, Margaret'in bu sözlerine karşılık vermemeyi tercih ettim. Margaret'in hiç durmadan temcit pilâvı gibi tahsillilik tahsilsizlik meselesine temas etmesi canımı sıkmaya başlamıştı. Bir kadını kötülemek istedi mi, hemen tahsilsiz damgasını yapıştırıveriyordu.

Saat sekize doğru federasyona gelmiştik. Federasyon büyük Elizabeth Köprüsünün yakınında eski bir binanın üçüncü katındaydı. Büyücek konferans salonu her zamanki gibi sigara dumaniyle doluydu. On beş, yirmi kişi, küçük gruplar halinde, salonun birer köşesinde toplanmıştı. Çoğu yaşlı kimselerdi. Ekseriyetinin üstü başı perişandı. Yüzlerinde sefaletin izlerini hemen farketmek kabildi. Bunlar, bizden önceki neslin yazarlarıydılar, sosyalizmin icaplarını tam mânasiyle yerine getirememiş talihsiz kişilerdi. Genç yazarlar, federasyona pek seyrek uğruyorlardı. Onların toplantı yeri yarım asırdan beri Macar sanatkârlarının devam ettikleri New York Kahvehanesiydi. Salondan içeri girince, eski arkadaşım Tardi'yi gördüm. Tardi'nin gözleri adamakıllı bozuktu, başında saç namına bir şey kalmamıştı. Salonun bir köşesinde satranç masasının başına geçmiş, dalgın dalgın satranç oynuyordu. Karşısında da Macar Yazarlar Derneğinin Başkanı Tivadar Denes vardı. Yüzünde memnun bir ifadeyle puro içiyordu... Her halde oyunu kazanıyor olmalıydı. Üstündeki elbise yeniydi ama, başındaki siyah, eski bere yeni elbisenin havasını bozuyordu. Bir hayli yaşlı, fakat bir delikanlı kadar çevik ve kuvvetliydi. Eski bir Komünistti ama, Komünizme bazıları gibi aşırı denecek kadar fazla değer vermez, mühimsemezdi...

Margaret'i onunla ve diğerleriyle tanıştırmanın pek doğru bir hareket olmıyacağını düşünmeye başlamıştım. Fakat artık iş işten geçmişti. Her şeyi göze almak zorundaydım. Satranç masasına doğru ilerledik.

Denes, bizi görünce purosunu ağzından çekti, ayağa fırladı:

— Vay, vay, vay... Bak kim geldi?

Tardi başını kaldırdı. Gözleri çok miyop olduğu için Denes'in kimden bahsettiğini anlaması uzun sürmüştü. Beni görünce sitem dolu sesle sordu:

— Nerede kaldın, Allah aşkına? Saat yedide buraya gelmen lâzımdı. Önceden öyle kararlaştırmıştık.

— Czéli'yi görmeye gittim, diye cevap verdim. Gazetede Literary Gazette ve Czéli hakkında pek ileri geri konuşuluyordu. Czéli'nin kulağını bükmek istedim.

Denes gülümsedi:

— Tabiî dostumuz Czéli'ye böyle şeyler vız gelir...

Margaret'i fark edince sordu:

— Hanım seninle beraber mi geldi?

— Evet, Margaret, bak seni dostlarımla tanıştırayım: Bela Tardi ve Tivadar Denes...

Tardi hemen telâşla sordu:

— Arkadaşın da yazar mı?

— Hayır, kâtibem...

— Aman neyse... Son günlerde yazarlara tahammül edemez oldum. Piyasada da o kadar çok yazar var ki insan hangisine kıymet vereceğini şaşırıyor. Burada kahve var. Pek iyi pişiremiyorlar ama, gene hiç yoktan iyidir. Birer fincan kahve içmez misiniz?

(Devamı gelecek sayıda)

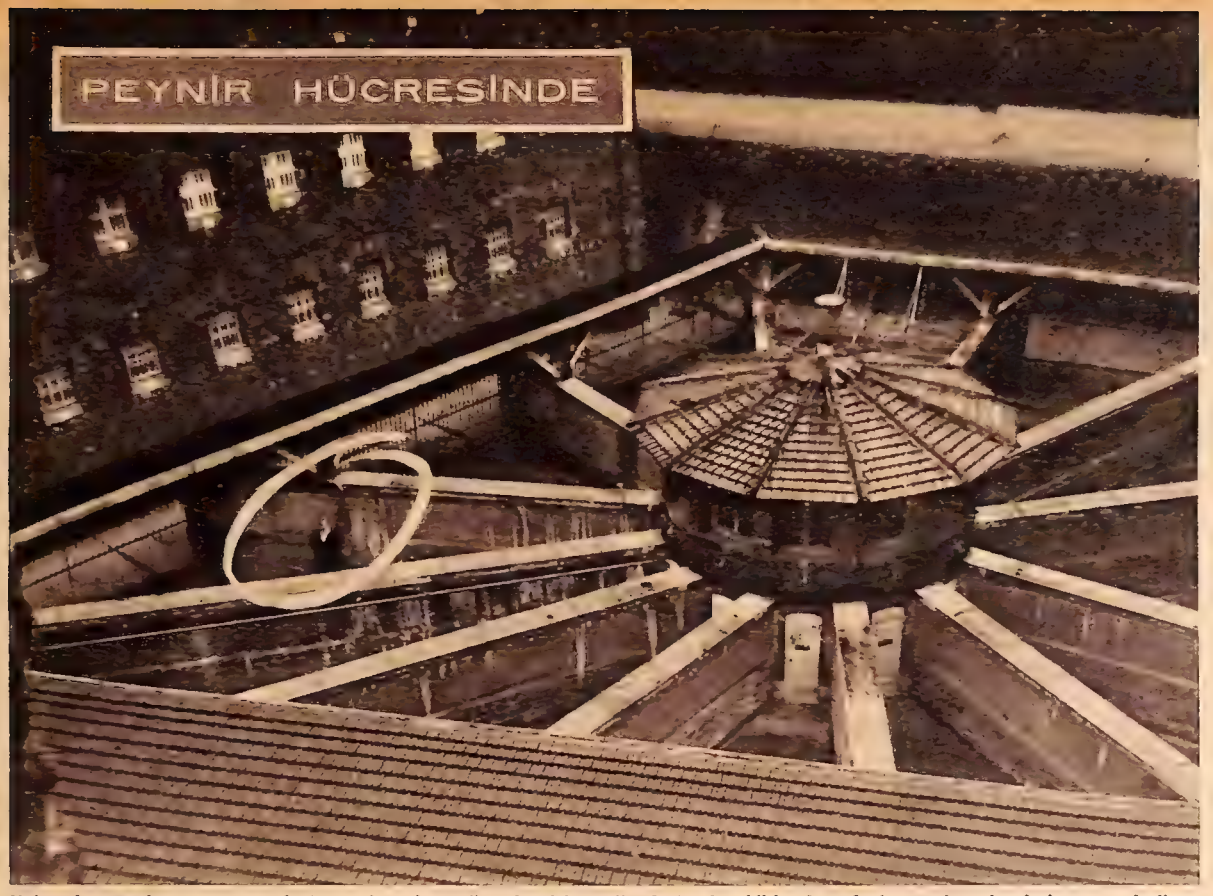

Yukarıda görülen yer «peynir hücresi» adı verilen hapishanedir. Dairevi şekilde duvarlarla ayrılan dar bahçe, mevkufların gezme sahasını hudutlar. Resimde görülen şahıs Jouhaud'dur. Sanık belirli zamanlarda bu bahçede dolaşıp hava alır.

Cezayir Dramının Son Kahramanları

YILLARCA birçok insanın hayatına mal olan Cezayir hâdiseleri tamamen sona ermiş sayılamazsa da, Gizli Ordu teşkilâtının elebaşılarının ikisi Salan ve Jouhaud'nun yakalanmış olması, bu meseleyi bir hayli halletmiş, hiç değilse hafifletmiştir. Cezayir dramında başrolü oynıyan iki eski general, Yüksek Askerî Mahkeme tarafından yargılanacak ve kuvvetli bir ihtimalle ölüm cezasına çarpılacaklardır. Bunlardan Jouhaud, halen «peynir hücresi» denilen bir hücrede kalmaktadır. Bu arada eski general Salan'ın eşi ve kızı da, kırlık bir yerdeki eski bir kulede nezaret altında tutulmaktadır. Madam Raoul Salan 16 yaşındaki kızı Dominique'le birlikte günde iki defa gezintiye çıkmakta, ziyaretçi olarak da kocasının ve kendinin avukatı ile jandarma dairesinden bir vazifeliyi kabul etmektedir. Anne-kız bu kulede tek bir oda içinde oturmaktadırlar. Iki kısma bölünmüş olan bu odanın her kısmında, 1 yatak, 1 musluk, 1 masa, 1-2 iskemleden ibaret basit eşyalar vardır.

Eski bir kulede nezaret altında bulunan General Salan'ın eşi ve kızı, kendilerini ziyarete gelen avukat dostları Vignancourt ve eşiyle beraber bahçede dolaşıyor.

Madam Salan ve kızı Dominique'in nezaret altında tutuldukları eski kulenin dış görünüşü ve kule kapısında duran Madam Salan ile Dominique. Salan'ın eşi ve kızı bu kulede, haklarında verilecek karar belli oluncaya kadar bekliyeceklerdir.

GÖNÜL POSTASI

ÖNCE MEKTEP BİTMELİ

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Öğretmen okulunu bitirmek üzereyim. Bir genç kızı üç aydan beri kalben seviyorum. O da beni kalben sevdiğini itiraf ediyor. Kız ilkokul mezunu olup gayet zengin bir ailenin kızıdır. Bense henüz mektepten çıkmış değilim. Bu kızla evlenmemi doğru buluyor musunuz?»

Eğer siz mesut olacağınıza inanıyorsanız, her halde mektebi bitirip öğretmen çıktıktan sonra evlenmenizde bir mahzur yoktur. Ama önce sizin de eliniz biraz ekmek tutmalıdır.

BÜYÜKLERİN KUSURLARI

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Yirmi iki yaşındayım. Küçükten beri amcamın kızı ile bir arada büyümüştük. Birbirimizi seviyorduk. Ailemiz bu halimizi gördü ve bizi nişanladılar. Dört sene nişanlı kaldık. Kızın dayısının oğlu ile aramız açıktı. Nişanlı olduğumuz halde kıza izdivaç teklif etti.

«Amcam beni tuttu. Yengem ile yeğenim bana bir oyun oynarlar diye korktum. Kızı kaçırmaya teşebbüs ettim. Kızın dayısı kızı elimden alıp oğluna verdi. Kız kaçırma suçundan bir seneye yakın hapse mahkûm oldum.

«Netice: Kız mesut değil, benimle evlenmek ister sanıyorum. Fakat bu sefer ailem buna razı değil. Başkasıyle evlensem mesut olabilir miyim? İnsaniyet namına bana bir şey söyleyiniz...»

İşte hazin bir macera! Ailelerin anlayış göstermemeleri maalesef çok kötü hâdiselere, bazan da bu hikâyede görüldüğü gibi perişanlıklara sebep oluyor.

Bizim okuyucumuza tavsiyemiz artık bu maceranın peşini bırakmasıdır. Kadın evlenmiştir. Onu kocasından ayırmak yeni karışıklıklara sebep olacaktır ve lüzumsuzdur. Bu eski ateş, bırakmalı kendi kendine küllensin! Yirmi iki yaşında bir insanın önünde uzun bir istikbal vardır. Gene gönlüne uygun bir eş bulacak ve çok çekmiş olduğu için de muhakkak mesut olacaktır.

TEDBİR

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Ben liseyi yeni bitirdim. Arkadaşlık ettiğimiz bir kız vardı. Samimi idik. Fakat o kızın bir başka gençle konuştuğunu, ahbaplık ettiğini duydum. Bense onu seviyorum. Acaba kendisini sevdiğimi söylemem, hislerimi açığa vurmam doğru olur mu?»

Kız başkasıyle ahbaplık ettiğine göre açılmadan evvel o meseleyi bir tahkik ediniz. Hiç olmazsa reddedilmek tehlikesini önlemiş olursunuz.

BİR CEVAP

(Ümitsiz bir okuyucu) imzasiyle mektup yazan hanıma:

Mektubunuzun sonunda bize söylediğiniz samimî sözleri annenizle babanıza açıkça söylerseniz sizi anlıyacaklarını ümit ederiz. Sizi dâvanızda haklı buluyoruz. Fakat çıkar yolu bulmak da sizin akıllıca hareket etmenize bağlıdır. Buna rağmen ailenize yanlış düşündüklerini anlatamazsanız elinizden geleni yapmış olmanın huzuru içinde kararınızı verebilirsiniz

ÜÇ TESİRLİ EXTRA VIM

TEMİZLER ★ PARLATIR ★ DEZENFEKTE EDER

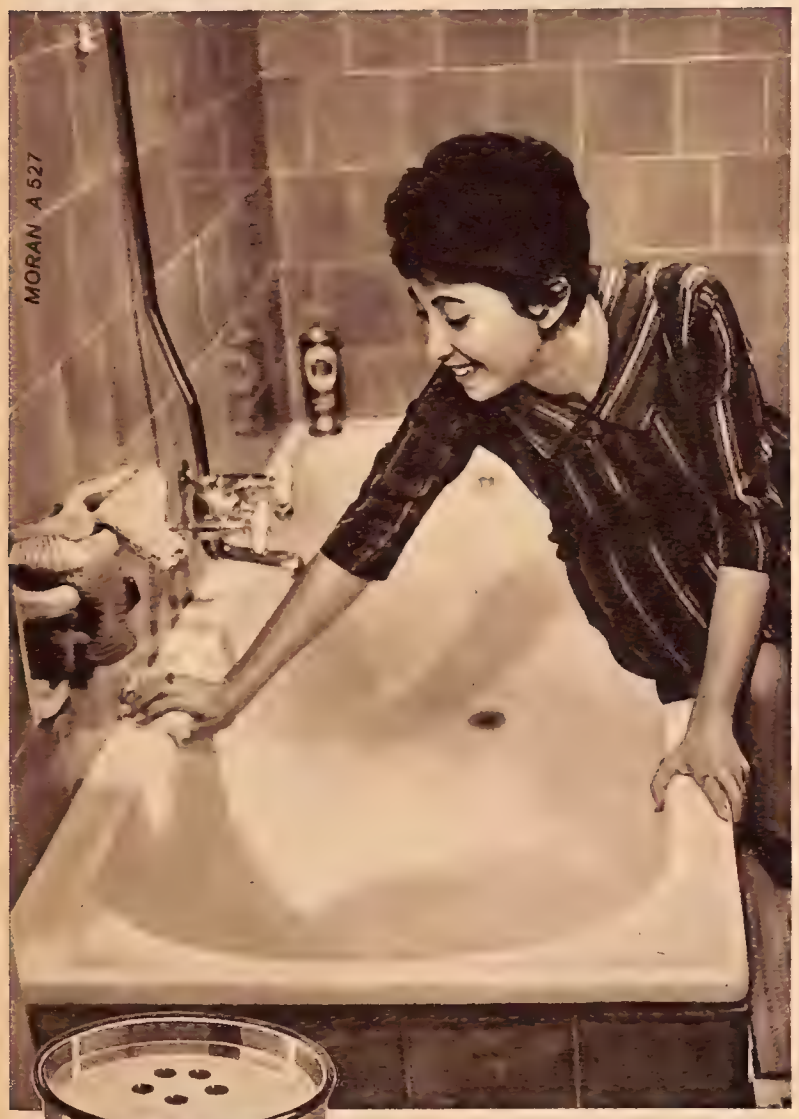

Oksijenli köpüğü fevkalâde kudretli olan Extra VIM, banyo ve lâvabolarınızı saniyede temizler, kir ve lekeleri âniden yok eder. Extra VIM kullanıldığı yeri dezenfekte etmekle aynı zamanda mükemmel bir sıhhat kaynağıdır.

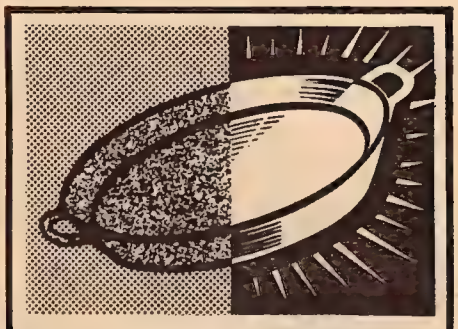

BİR TECRÜBE YETER

Kirli bir tavanın yarısını Ekstra VIM ile, diğer yarısını herhangi bir temizleyici toz ile temizleyiniz. Aradaki fark derhal gözünüze çarpacaktır.

✓ EXTRA VIM MİS GİBİ KOKAR

EN KUDRETLİ TEMİZLEME TOZU

SENENİN EŞARP MODASI

Bu sene Pariste genç veya yaşlı herkesin kullanabileceği puvantiye eşarplar çok moda. Yalnız eşarbın kullanırken daha cazip görünmesini istiyorsanız, üstündeki puvanların rujunuza, şapkanıza, tayyörünüzün veya gözlerinizin rengine uymasına dikkat edin.

KARLI GATO

6 yumurta
1 su bardağı un
1 su bardağı toz şeker
Biraz vanilya
50 gr. erimiş yağ
50 gr. çekilmiş badem
2 çorba kaşığı kakao
Rendelenmiş bir limon kabuğu

Yumurtalar, bir kab içinde yumurta teli ile yoğurt kıvamına gelinceye kadar çarpılır. İçine vanilya, badem, limon kabuğu, kakao ve erimiş yağ ilâve edilerek karıştırılır. Yuvarlak kalıba dörtte biri boş kalmak şartiyle konur. Orta hararetli fırında pişirilir. Kalıptan çıkarılıp üstü likörlü şurupla ıslatılır. Üstü tamamen beyaz kremle kapatıldıktan sonra kenarları yeşil fıstık yapıştırılarak süslenir.

BEYAZ KREMİN YAPILIŞI: 150 gr. toz şeker ½ bardak suyla fondon kıvamına gelinceye kadar pişirilir. 3 yumurta beyazı kar halinde oluncaya kadar çarpıldıktan sonra şurup durmadan karıştırılarak yumurta beyazına konur. Krem ılık olunca, yumuşatılmış 125 gr. yağ, biraz vanilya yavaş yavaş kreme katılır.

ÜNLÜ FRANSIZ MODACILARINDAN DIOR, bu seneki kreasyonlarında, fantezi gece blûzlarını volânlarla süslemiş, gündüz giyilen blûzlar için de düz kapalı yakalı veya yakası fiyongalarla bağlanan modeller hazırlamıştır. Onun bu seneki gece elbiselerinin kemerleri saten veya kadifedendir. Bere tarzındaki hasır şapkaları da yapma çiçeklerle süslenmiştir.

GÜZELLİK KÖŞESİ

Manikürde En İyi Usul

Unutmamalıdır ki bakımlı tırnaklar elleri olduğundan daha güzel gösterir. Onun için de manikür ihmal edilmemelidir. Maniküre başlamadan evvel, asetonla ıslatılmış bir pamukla tırnaklarınızı ovmadan, tırnak diplerinden uclarına doğru silerek temizleyin. Sonra onlara şekillerine göre hangisi daha uyuyorsa — sivri, yuvarlak — törpüliyerek o şekli verin. Fakat hiçbir zaman kenarlarını çok aşağı, içe doğru törpülemeyin. Bu, tırnağın kenarlarından çabucak çatlamasına sebep olur. Bu iş de bittikten sonra ellerinizi normal sıcaklıkta sabunlu su içine sokup 3-5 dakika tırnak diplerinin yumuşaması için bekleyin. Sonra ellerinizi kurulayıp tırnaklarınıza vazelin veya benzeri bir pomat sürüp diplerini içeri doğru iterek kaldırın ve fazlalıklarını keserek alın. Yalnız tırnak diplerini kaldırırken katiyen çok sivri uclu alet kullanmayın ve tırnağın dip kısmına fazla tazyik etmeyin. Aksi takdirde tırnaklar zedelenebilir. Tekrar elleri sabunlu suya sokup üzerinde kalan son pürüzleri de bir havlu ile silip temizledikten sonra ojenizi sürebilirsiniz. Tırnaklara sürülen ojenin rujla aynı renk olması şart değildir. Tırnağa onun şekline ve tenin rengine göre oje sürmek lâzımdır. Kısa, geniş tırnaklara kırmızı oje sürülürse eller çirkin görünür.

TÜRK BASIN BİRLİĞİ - 1992 - 299

KADINLAR DÜNYASI

Çilek suyu her cilde iyi gelir. Onu güzellik losyonu gibi kullanabilirsiniz. Her akşam yatmadan evvel, cildinizi temizledikten sonra iki parmağınızın arasında bir çileği ezin ve suyunu yüzünüze sürün. Tesir etmesi için yatarak, mümkün olduğu kadar yüzünüze sakin bir ifade verip 20 dakikadan fazla, bekleyin. Sonra temiz pamuğa gül suyu dökün onunla yüzünüzü silerek temizleyin.

OKUYUCU KÖŞESİ

Antalyadan okuyucumuz Z. N.'ye:

1. İçinde yumurta bulunan yiyecekler kızartılırken yağın kabarıp tavadan taşmaması için, onları çok fazla kızgın bir yağa, hele tava ateşteyken koymayın. Aynı zamanda tavada kızartılanlar bittikten sonra ikinci servisi kızartmağa başlayın. Kızaranların yerlerine iş bir an evvel bitsin diye yenilerini ilâve etmeyin. O zaman yağ yeni konanın bırakacağı su ile köpürür ve yazdığınız gibi hem tavadan taşar, hem de içini göremezsiniz.

2. Bonfileleri tuzlamadan birer birer soğan suyu ve zeytinyağla yağlayıp derince bir tabağa koyun. Bu şekilde bir gece bırakın. Eğer buna imkân yoksa acele hazırlamak mecburiyetindeyseniz o zaman en az 1 saat aynı şekilde bekletin. Sonra orta hararetli ateşte üstü hafif yağlanmış demir bir tava veya dökme bir ızgara üstünde her iki tarafını da kızartarak pişirin. Servis tabağına aldıkça üstünü istediğiniz miktarda tuzlayın. Bu suretle bonfileniz yumuşak olacaktır.

3. Bütün kızartmalar da — köfte nev'inden olanlar hariç — daima kızartma tabağa alındıktan sonra tuzlanır. Patates, kabak, patlıcan ve ciğeri tuzladıktan sonra kızartırsanız, hem sert, hem de tavada su bırakacağından yağın etrafa sıçramasına sebep olur.

■

Okuyucumuz T. Baysan'a:

Süet manto ve ceketler, bu deriler için hazırlanmış hususi silgilerle silinerek temizlenir. İsterseniz siz lâstik silgiyle bir tecrübe yapın. Biz bu tip eşyaların mütehassısları tarafından temizlenmesi taraftarıyız.

■

Polatlıdan okuyucumuz Suna Gül'e.

Madem bahsettiğiniz pomatlar yüzünüzdeki siyah lekelere iyi gelmedi, bu maksatla hazırlanmış diğer müstahzarları tecrübe edin.

Biz bunların tamamen çıkabileceğini zannetmiyoruz, fakat leke alan kremlerle renklerini kısmen açmak mümkün.

Elişi meraklıları için

BEBEK TAKIMLARI

Bebeğin yatak takımı da diğer kullandığı eşyalar kadar mühimdir ve gösterişli olmalarından fazla, sıhhi olmalarına dikkat edilmelidir.

Çocuğun üstünde güzel kumaşlardan diktirilmiş kapitone bir örtü veya yorgan ne kadar şık dursun, hava geçirmediğinden onun sıhhati için zararlıdır. Bebeklere hava geçirmiyen çamaşırlar giydirip, örtüler örtmekten sakınmalıdır. Çocuklar için en sıhhi örtü yün battaniyedir. Bunları isterseniz aplike veya nakış yaparak da süsliyebilirsiniz. Eğer bebeğe yatarken başlık giydiriyorsanız bunun da ince yünden olması lâzımdır. Gece başlık çocuğun yüzüne kayıp örtse bile, bebek yünün deliklerinden hava alabilir. Fantezi kumaşlardan yapılmış başlıklar çocuğa kontrol edebileceğiniz bir zamanda giydirilmeli, çamaşırları da teri emen ince kumaşlardan yapılmalıdır. Yatak çarşafları yataktan büyük olmalı ve yatağın altına kıvrılarak düzeltilmelidir. Üste örtülen çarşaf ve battaniye de üç tarafından yatağın altına kıvrılıp iyice toplanırsa, bebek içinde ne kadar hareket ederse etsin açılıp üşümez.

SALATALIK MASKESİ

Salatalık yağlı ciltler için fevkalâde bir güzellik maskesidir. Resimde görüldüğü gibi kalın olarak kesilmiş salatalık dilimlerini divana uzanıp yüzünüze yerleştirin. Üstüne de nemlendirilmiş ince bir tülbent örtün ki kesilmiş dilimler kurumasın. Bu şekilde 25 dakika istirahat edin. Kısa bir müddet sonra cildinizde meydana gelecek olan değişiklikten memnun kalacaksınız. Yağlı ciltler için salatalık losyonu da faydalıdır.

PANTOLONLARIMIZI KORUYALIM

İş yaparken pantolon giyen hanımlara, ona uygun ve paçalarını da koruyacak orijinal bir önlük modeli. Önde bacakların üstünden inen kısım resimde görüldüğü gibi tek katlı kesilip her iki kenarı içine kıvrılarak bastırılmıştır. Önlük belden ve dizlerin altından arkaya dönen ince bantlarla bağlanır.

ZARİF BİR ÖRTÜ

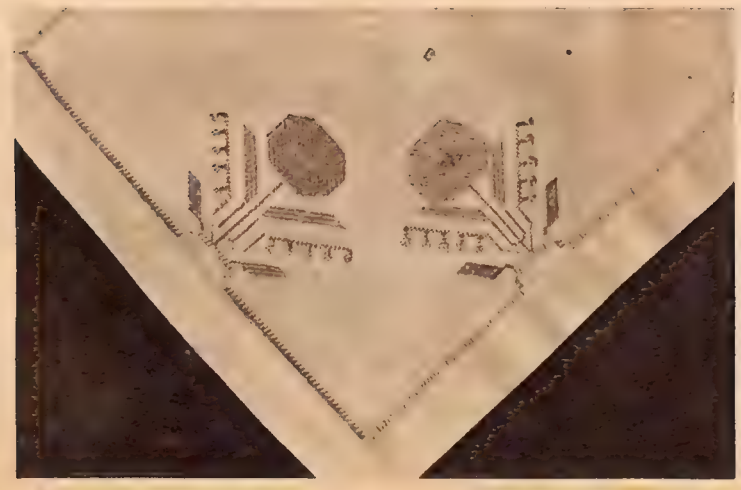

Odanızın muhtelif köşelerini süsliyecek eski Türk işlerinden örnek alınarak Nişantaşı Kız Enstitüsünde hazırlanmış güzel bir örtü. İnce sık bej keten üzerine kahverengi ve yeşil nakış ipliği ile daima tek tel takip edilerek sarma işi işlenmiştir.

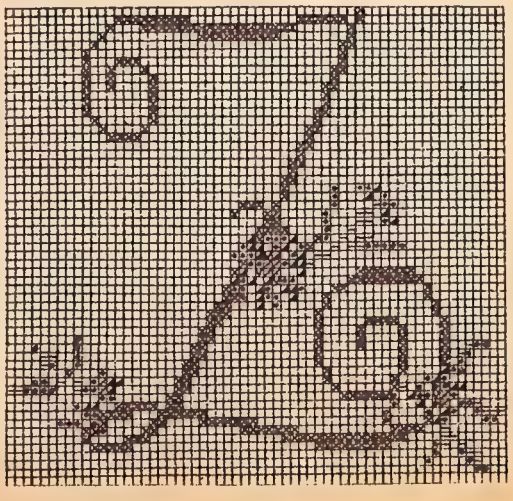

PIERRE CARDIN — Sarı-taba küçük kareli, etek ucu, yaka ve bele üstten makine çekilmiş çok sade bir rop.

CHARLES DEMERY — Kırmızı poplinden ön plikaşesi iki tarafına geçen fantezi su taşiyle süslenmiş bir rop. Aynı kumaştan kapitone şapkası vardır.

PIERRE BILLET — Prenses biçimi siyah puvanlı beyaz ipekliden genç kızlarımız için güzel bir gardenparti elbisesi. Yakaya grogren kurdeleden fiyango çıkartılabilir.

J. TIKTINER — Sarı geniş deri kemer ve aynı renk eşarpla kullanılan lâcivert-beyaz kareli ketenden rop.

J. TIKTINER — Yakası çift sıra verevden bej biye geçirilerek süslenmiş, tek omuzda üç düğmeyle kapanan, brik rengi düz ketenden sade bir elbise.

Yazlık Prêt-à-porter Elbiseler

Evde dikebileceğiniz poplin ve ketenden yapılmış sade, ucuz, şık mevsimlik kıyafetler...

J. TIKTINER — Üstten çift makine dikişleriyle süslü, arkada iki kare cebi olan, gömleğe biçiminde yakalı, mavi poplinden hazırlanmış, çok sade ve pratik elbise.

PIERRE BILLET — Bej keten eteklik ve sarı-bej kareli ketenden yapılmış ceketiyle güzel bir mevsimlik takım. Etekliğin arkasında tek taraflı iki pli bulunmaktadır.

RUYALARIMIZIN MÂNALARI

HAZIRLIYAN: ADNAN ERİM

AĞAÇ:

Ağaçlar, gerçek hayatta olduğu gibi ruyada da insanlara yardımcıdırlar. Her hangi bir yapraklı ağaç görmek umumiyetle iyiliğe, saadete, ferahlığa başarıya, yükselmeye doğru bir gidiş olarak yorumlanır. Kurumuş ağaç görülürse o zaman sıkıntı ve üzüntüye işaret sayılır. Muhtelif ağaçlar için şu yorumlar yapılmaktadır:

(1) Elma ağacı — Aşk hayatınız tatlı bir şekilde geçecek, yahut âşık olacaksınız veya hasta iseniz şifa bulacaksınız.

(2) Defne ağacı veya yaprakları — Zafer ve üstün başarı işareti.

(3) Akasya ağacı — İyi haberler alacaksınız, yeni dostlar edineceksiniz.

(4) Nar ağacı — Helâl mala, mülke sahip olacaksınız mânasına.

(5) Çınar ağacı — Elinize altın ve gümüş geçecek.

(6) Dut ağacı — Zengin olup herkese faydanız dokunacak.

(7) Erik ağacı — Bir kadının sizi aldatması ihtimali. Huzursuzluk.

(8) Armut ağacı — Arzularınıza kavuşacaksınız.

(9) Turunç ağacı — İyi bir kimse ile dost olacaksınız veya evleneceksiniz.

(10) Öd ağacı — Zenginliğe kavuşacaksınız. Bundan başka, cömertlik mânasına da gelir.

(11) İncir ağacı — Meyvasını yerseniz, evlât sahibi olacaksınız veya evleneceksiniz. Yalnız ağacı görmek zenginlik işareti.

(12) Ceviz ağacı — Başkaları tarafından seveceksiniz.

(13) Üzüm asması — Zenginliğe işaret.

(14) Mersin ağacı — Gene zengin olacağınız mânasına.

(15) Kiraz ağacı — Evleneceksiniz, yahut oğlunuz dünyaya gelecek veya helâl mal sahibi olacaksınız.

(16) Fındık ağacı — Haram mala işaret.

(17) Ağaç çileği — Hastalıklardan kurtulacaksınız, talihiniz açılacak.

(18) Çam ağacı — Tatlı maceralara atılacağınızın işareti.

(19) Şeftali ağacı — Ecnebi tâbircilere göre, sıhhatinizin düzeleceğine, evlilik hayatınızın saadetle dolu olacağına, işlerinizin iyiye döneceğine işarettir. Bizim tâbircilere göre şeftali yemek fenadır. Gam, keder mânasına gelir.

(20) Selvi ağacı — Biraz keder ve ıstırap ihtimali.

(21) Çiçekli veya meyvalı ağaçlar. görmek — Keder ve ıstıraplarınız sona erecek, kısmetiniz açılacak, gelir ve kazancınız artacak, mirasa konma ihtimaliniz var.

(22) Söğüt ağacı — Evinize bir iyilik var. Ferahlığa ve rahatlığa kavuşacaksınız.

Bir yere ağaç dikerseniz, işiniz genişliyecek, mesleğinizde yükseleceksiniz, aile saadetiniz artacak veya çocuğunuz dünyaya gelecek mânasına gelir.

Ağaç keserseniz, bir fenalık yapmış olduğunuza, cezasını çekeceğinize, hasta iseniz hastalığınızın uzıyacağına, sıkıntıya düşeceğinize işaret sayılır.

Bir ağaca çıkarsanız, düşmanlarınızı yeneceksiniz; ağaçtan inerseniz, işleriniz ters gidecek, bozulacak; ağaçtan düşerseniz, tehlike geçireceksiniz demektir.

AĞLAMAK

Ruyada ağlamak, sevince ve sıkıntılardan kurtulmaya işarettir. Başkasının ağladığını duymak, içine düşmüş bulunduğunuz çapraşık bir işten kurtulacağınızı müjdeler.

Anne ve babanızın ağladığını görmek, onlara bir saygısızlık yapmış olduğunuzu veya sizin tehlike içinde bulunduğunuzu ikaz eder. Kendinizin sesli ağlaması da tehlikeye işarettir.

PURO-FAY

MÜSABAKASI TALİHLİSİNE

bir

RAMBLER AİLE ARABASI

RAMBLER 62, halen Amerikada en çok aranan ve en çok satılan arabalardandır. En küçük arabalardan daha ekonomiktir (4 şişe ile 210 km.) Puro Fabrikasının hediyesi RAMBLER 62'yi, İstanbul Levent, Büyükdere Caddesi, PURO TUVALET SABUNU ve FAY TEMİZLEME TOZU Fabrikalarında bizzat gidip görebilirsiniz.

MÜSABAKAYA İŞTİRAK ÇOK KOLAYDIR:

3 adet Puro Tuvalet Sabunu ambalâjı ile birlikte 3 adet yuvarlak Fay Temizleme Tozu üst kapağı biriktiriniz. Bunları bir zarfa koyup zarfın arkasına açık adresinizi yazarak P. K. 572 İstanbul adresine en geç 25 Haziran akşamına kadar postalayınız

MÜHİM:

a) Mektuplarınızı katiyen taahhütlü göndermeyiniz (pratik güçlükler oluyor)

b) Zarfların üstüne P. K. 572 — İstanbul'dan başka birşey yazmayınız (Puro Fabrikası v. s. gibi)

PURO - FAY MÜSABAKASI TALİHLİLERİ 1 TEMMUZDA BELLİ OLACAK:

Müsabakaya iştirak edenler arasında Noter huzurunda yapılacak kur'a sonunda 1 talihli RAMBLER AİLE ARABASINI, 100 talihli bir düzine Puro, 100 talihli 1 düzine Fay, 100 talihli 1 kutu Arı Bisküisi kazanacaktır.

FAAL - 2890 - 278

Bol Köpüklü ve Nefis Kokulu

PURO

Tuvalet Sabunları
100 de 100 Saftır

YALAN YUVASI

BU ROMANIN BAŞLADIĞI 13'ÜNCÜ SAYIDAN BU SAYIYA KADAR ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Amerikalı zengin Charles Jerome'un müstakbel karısı Caroline, yeni tanıştığı Bill Powell'i Monte Carlo civarındaki villâsına gönderir. Burada delikanlıyla Caroline'in yeğeni Stephanie karşılaşırlar, dost olurlar. Diğer taraftan Stephanie'nin okul arkadaşı Sally, Caroline'in eski dostu Claude Faure'la sevişmeye başlar. Claude, ressamdır. Sally, resmini yaptırmak bahanesiyle gizli gizli Claude'un atelyesine gitmektedir... Sevgililer, atelyede konuşurlarken, Stephanie'yle Bill motosikletle, atelyenin önünden geçerler. Iki genç dağdaki küçük bir lokantaya gidip baş başa yemek yerler. Genç kız, arkadaşı Sally'nin durumundan şüphelenmektedir. Annesi, villâya gitmesini yasak ettiği halde kızın sık sık Stephanie'ye uğraması, haklı olarak şüphe uyandırır. Stephanie, Bill'in kendisinden bir sır saklamakta olduğunu tahmin ederek, genç adamı sual yağmuruna tutar.

YAZAN: MARY HOWARD

ÇEVİREN: NİHAL AKKAYA

11

BILL uzandı, kızın elini tuttu, telâşla mırıldandı:

— Hayır, hayır... Kendine iftira etme... Ileride ne iş yapacağımı anlatabilmeyi çok isterdim ama, şimdilik durumum o kadar karışık ki, bu yazı hangi memlekette geçireceğimi dahi bilemiyorum.

Gülümsedi, sonra tekrar sözlerine devam etti:

— Yalnız, eğer sağ kalırsam, sizi arıyacağım. Kolayca da bulabileceğimi sanıyorum. Gazetelerin dedikodu sütunlarında teyzenizin ismine raslayınca, sizi de bulmak kolay olur.

— O da ne biçim söz öyle? Sağ kalırsam demek de neymiş?

Bill omuzlarını silkti:

— Hayat bu, belli olmaz ki... Bir de bakarsınız, şu güzelim tepelerin birinde bir otobüsle çarpışmışım... Kaza da, belâ da insanlar için...

Stephanie ürperdi:

— N'olur, bu mevzuu bırakalım da daha başka şeylerden konuşalım.

Bill, genç kızın gözlerine bakıp tatlı tatlı gülümseyince Stephanie heyecanlandı. Bütün vücudunu tatlı bir sıcaklık sardı. Bill'in zihnini başka şeylerle meşgul edebilmek için:

— Sally her gün bize geliyor, dedi, fakat beş dakikadan fazla da kalmıyor... Zihni önemli bir meseleyle meşgulmüş gibi bir hali var. Doğrusu Sally çok değişti. Mektepteki haliyle şimdiki hali arasında dağlar kadar fark var.

Bill, bu mevzua hiç önem vermiyormuş gibi omuz silkerek rasgele bir cevap verdi:

— Belki de âşık olmuştur. Ikiniz mektepte çok samimî miydiniz?

— Benim oda arkadaşımdı. Çok tatlı, çok cana yakın bir kızdı. Fakat...

Stephanie bir saniye kadar duraladıktan sonra sözlerine devam etti:

— Annesi onun villâya gelmesine izin vermiyordu. Kararından vazgeçmiş olsa bile bu kadar sık gelmesine razı olacağını hiç zannetmem. Sally bir yerde duramıyan, canlı, hareketli bir kızdır. Her dakika bir yenilik arar... Tabiî bunlar beni olâkadar etmez.

— Aldatmaktan ve aldatılmaktan hoşlanmadığınız için arkadaşınızın şüpheli hali sizi düşündürüyor, değil mi? Mâsum yalanlara bile tahammülünüz yok.

— Babamın Iskoç damarı bende de var her halde...

— Anneniz de, babanız da öldü, öyle mi?

— Babam sağ, fakat bana faydası yok. Sadece onun sağ olduğunu bilerek kendimi avutuyorum. Savaştan döndükten sonra nedense beni görmek istemedi. Galiba tekrar evlenmiş...

Bill, yalnızlığını unutturmak ister gibi bir tavırla kolunu Stephanie'nin iskemlesinin arkalığına dolamıştı:

— Sally'nin annesi neden kızını size göndermek istemiyor?

Stephanie, hayli sert bir sesle mırıldandı:

— Biz, yani teyzem ve ben onlara lâyık insanlar değiliz de ondan...

Bill, Caroline Courtney gibi herkesin diline düşmüş bir kadına, Stephanie gibi bir genç kızın bu derece kıymet vermesine, onu tertemiz bir insan olarak görmesine şaşmıştı ama, kızı incitmemek için bu mevzuda bir şey söylemedi. Hattâ biraz da teselli etmeye çalıştı:

— Sakın böyle şeyleri mühimseyip kendinizi üzmeyin. Belki Bayan Rowland, son derece namuslu, dürüst bir kadın ama, aynı zamanda pek de akılsız bir insan olduğu belli... Hiç kimse sizin arkanızdan çirkin bir dedikodu yapamaz... Sizin için, ancak çok iyi bir insan, çok temiz kalbli bir kız diyebilirler... Siz, bu günahkâr dünyanın karanlıklarında parıldıyan tertemiz bir ışıksınız.

Stephanie, başını kaldırıp genç adama baktı. Gözlerinin içi parlıyordu:

— Aman bu ne iltifat böyle!...

— Inşallah ne demek istediğimi anlamışsınızdır.

Delikanlı, genç kızı susturmak ister gibi, dudaklarını onun dudakları üzerine kapadı. Sonra geri çekilip Stephanie'nin yüzüne dikkatle baktı ve kızın narin vücudunu kuvvetli kollariyle sımsıkı sardı. Ikinci buse daha uzun ve daha tesirliydi. Ikisi de busenin tesiriyle kendilerinden geçmişler, âdeta sersemlemişlerdi. Nihayet birbirlerinden ayrıldıkları zaman hâlâ ihtirasla titriyorlardı.

Bill boğuk bir sesle mırıldandı:

— Ah, Stevie, Stevie... Beni büyülediniz...

■

Motosiklet, villânın oymalı demir kapısının önünde durduğu zaman vakit geceyarısını çoktan geçmişti. Bill, motoru susturdu ve arkasına döndü. Stephanie motosikletten inmeden, genç adam onu kolları arasına aldı, gecenin sessiz karanlığında bir müddet öylece kaldılar.

Dağın tepesine doğru giden yollardan inen otomobillerin farları karanlıkta ipi kopmuş boncuklar gibi yuvarlanıyordu. Cap Ferrat tarafında, burunlarda ve körfezdeki evlerin pencerelerinde ışıklar parıldıyordu. Villa Crystale'in büyük holünün ışığı söndürüldü. Stephanie, ışığı kimin söndürdüğünü tahmin etmişti:

— Bertram'dır her halde, diye mırıldandı. Kapıları kilitleyip odasına gitmeden önce evin her tarafını bir kere gözden geçirir, yanık bırakılmış bütün ışıkları söndürür.

— Evde yalnız kalmaktan korkmuyor musun?

— Korkuyorum ama, Bertram'la Francine de garajın üstündeki odada kaldıkları için pek de yalnız sayılmam... Sonra evde telefon da var...

Bill kaşlarını çattı:

— Ev çok büyük ve dağınık... Senin gibi bir genç kızın geceleri tek başına orada kalması hiç doğru değil... Bari bir köpek edinseniz.

Stephanie, genç adamın kendisine daha da sıkı sarıldığını hissederek tuhaflaştı. Bill'in bu hareketi genç kızın onunla mücadele etmesine imkân bırakmıyordu. Halbuki Stephanie, hislerine mağlûp olmadan genç adamın sevgisine karşı koymayı tercih edecekti.

— Oh, Bill, diye inledi.

Bill, başını kızdan tarafa çevirince, Stephanie'nin yanaklarının ıslanmış olduğunu fark etti:

— Nen var, Stephanie'ciğim? Ağlıyor musun yoksa?

Stephanie, elinin tersiyle yanaklarını sildi:

— Hayır, buna ağlamak denmez pek... Mamafih galiba ağlıyorum. Şimdiye kadar hiç kimse benimle bu şekilde ilgilenmedi. Doğrusu senden de böyle bir hareket beklemiyordum. Her şey o kadar âni oldu ki, birden kendime hâkim olamadım.

Genç kız bu sözleriyle, o güne kadar yapayalnız, sevgiden ve şefkatten uzak geçirdiği sıkıntılı yılların bir özetini yapmış oluyordu.

Stephanie, sözlerine devam etti:

— Ne sersem kızım ben, değil mi? En basit kaidelerden bile haberim yok. Bir kelime beni ağlatmaya kâfi geliyor.

Genç adam, temkinli olmaya çalışarak konuştu:

— Sana söylediğim sözlerle nezaket kaidelerinin hiç ilgisi yok... Içimden geldiği şekilde hareket ettim. Senden önce hiçbir kıza bu şekilde davranmadım, hiçbirine sana beslediğim hisleri beslemedim.

Bill, sözlerini bitirdikten sonra genç kızı kendine doğru çekti, kızın başını omuz çukuruna yerleştirdi. Farkına varmadan Stephanie'ye adamakıllı bağlandığını anlamıştı. Genç adam, maceralarla dolu hayatına bir yabancının katılmasını hiç istememişti, ama işte bir kere olan olmuştu... Bill, hayatının tehlikeli bir devresini yaşarken mâsum bir genç kızın da onunla birlikte tehlikeye atılmasını hiç istemezdi, fakat bundan sonra yapacak bir şey yoktu... Bir gece içinde kendisini de o kadar değişmiş hissediyordu ki... Sanki şimdiye kadar hiçbir kız tanımamıştı... Stephanie'yi kollarına aldığı andan itibaren yaşamaya başlamış gibiydi... Bill bunları fark edince hayretler içinde kaldı... Bunları ruyasında görse gene inanmazdı...

(Devamı gelecek sayıda)

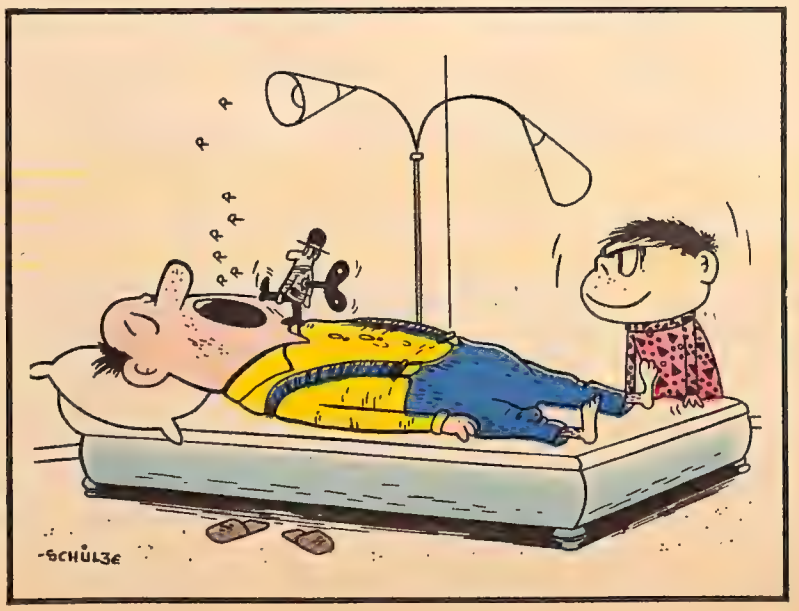

O sihirli bahçeyi ne sen görürsün, ne de ben. Alnımıza yazılı o gizli harfi ne sen okuyabilirsin, ne de ben. Biz bir perde arkasında gürültü, patırdı ile meşgulüz. Ne zaman ki perde kalktı, hakikat meydana çıktı amma ortada ne sen varsın, ne de ben...

ÖMER HAYYAM

Hayat Doktoru Diyor ki:

Ömrünüzü Uzatmak Kendi Elinizdedir

YAZAN: Dr. ADNAN CEVAT BİRGEN

DÜNYA kurulduğundan bu yana, kendi bünyelerimize, maksatlı veya maksatsız etmediğimiz eziyet, çektirmediğimiz cefa kalmamıştır.

Her türlü hijyenik kaidelerden uzak ilkel kabîlelerle, modern düşünüşlü atom devri canlısına kadar, yaşama sevgisi bakımından, nedense kısır kalmışız. Yalnızca hayatı sevmek, ona bağlı olmak ömrümüzü uzatmaya yetmez ki. Bir çiçeğe su verdiğin müddetçe büyür. Fakat onu su yerine tabiatın yasak ettiği bir madde ile beslemeye kalkışırsan, sönüverir.

Âdem oğlu da tabiatın bir parçası, o da bir fidan gibi bakım ister. Bizim için ruh ve gıda bakımından tâyin edilen listeye, keyfimize uyarak ilâveler veya eksiltmeler yapamayız. Bir anlık kapris uğruna şu tatlı dünyadan vakitsiz göç edip gitmek yazık olmaz mı? Hayatta her devrin kendine has sevimliliği vardır. Hangi ihtiyar doğduğu beldeye bir an önce kavuşmak ister?... Evet, sonsuz değiliz ama, hiç olmazsa bu güzel yolculuğu uzatabilmek kendi elimizdedir.

ESKİLER DAHA MI SAĞLAMDI?

Doğumla ölüm arasındaki kısa devreli enerji kaynaklarımızı, sıhhat bakımından o kadar kötüye kullanıyoruz ki, son senelerdeki istatistiklerin yaş haddini 55-65 kabul etmesine dua edeceğimiz geliyor.

Neden? Hayat, taşınabilmesi bu derece zor bir yük mü oldu?

110-115 sene yaşayıp da, torunlarını dama taşı gibi karşısına dizen bir ihtiyar bulduk mu, acayip mahlûk görmüş gibi gazete sütunlarına geçiriyoruz. Halbuki tarih bize gösteriyor ki; atalarımız, kırkıncı baharını idrak etmiş bir şahsı, henüz çiçeği burnunda, açılmamış konca sayarlarmış. Çağatay devrinin ateşli destanları, katıksız Türk cengâverlerinin 60'ından sonra kılıç kuşanıp ata bindiklerini yazıyor.

Eskiden, tabiatın kucağında kurulmuş Yörük çadırlarında, dört göbek aileyi aynı sini etrafında görmek kabildi.

Şu halde bize ne oldu? Neden doğuşla bitiş arasındaki yolu kestirmeye saptırdık? Gelin, inceleyelim:

İnsan oğlu, tarihin hangi devrinde tabiata sadık kaldıysa, uzun ömürlü olmuştur. Tadını güzelleştirme kaprisi ile, soğanı tenceresinde kavurabilme imkânlarına malik olmıyan mağara adamının midesi, muhakkak ki zamanımızdan çok daha şanslıymış. Şüphe yok ki, yaşama süremize darbelerin en ağırını vuran gıda sistemimizdir. Ömrümüzün mühim bir kısmını işgal eden mutfak tekniği ne kadar amprik metotlara dayanırsa, o nispette zinde kalırız. Esasen hayat müddetince, günün üç muayyen zamanında yiyeceklerin tahrişine uğrıyan beslenme mekanizmamız, lüzumsuz ilâvelerle büsbütün yıpratılırsa, bize hakkiyle yardım etmesine imkân kalır mı?

BESİNİN ÖNEMİ

İnsan bünyesi, tabiattaki bütün varlıklarla âdeta ayar edilmiş gibidir. Bunu kendi ellerimizle bozduğumuz zaman, kabahati yaratılışta aramak hatalı olur. Meselâ, pilâv, vücudumuz için bir karbonhidrat kaynağıdır, fakat bunun üzerine, lezzet vereceğiz diye, kızdırılmış yağ döktüğümüz takdirde, alacağımız enerji, yaptığımız zararın yanında pek sönük kalır. Son senelerde «ülser» vakalarının çoğalmasına sebep, ağır tava ve kızarmış yemeklerdir. Bilhassa et ve yağdan bol bir gıda sistemi takip edenler bilsinler ki, her öğünde hayatlarının bir parçasını yiyip bitiriyorlar. Yaradılışımız daha çok sebzeye göre ayarlanmıştır. Et, ancak vücudun ihtiyacı olan protein miktarında alınmalıdır.

Mutfaklarımızda binbir itina ve emekle hazırlayıp, midelerimize sunduğumuz hiçbir ziyafet sofrası, tabiatın katıksız gıdası olan bir bardak portakal suyu veya sütte saklı olan canlılık iksirini taşıyamaz. Uzun ömürlü olmak, sıhhatli yaşamak istiyorsanız, beslenmede basite gidin. Gıdanız, bol meyva, bol sebze ve sayılı miktarda et olsun. Her şeyde tazelik arayın. Konserve sistemi, sağlıkla bağdaşamıyan bir tembellikten ibarettir.

Alkol ve sigarayi kim icat etti demiyorum. Zira, azın karar, çok miktarın zarar olduğunu bilenlerden şikâyetim yok. Fakat, içki fıçısının içine düşenle, evdeki şömine misali duman tüttüren tiryakiler bilsinler ki; ömür saatlerinin çanı on ikiyi vurmak üzeredir. Bugün artık sigara içindeki «nikotin»in, akciğer kanserine sebep olduğu gün gibi aşikârdır.

RUHİ SARSINTILAR

Aşırı alkolizmin bünyemizde yaptığı yıpratıcı tesiri söylemeyi fazla buluyorum. Karaciğer rahatsızlığı olan «siroz» hastalığı âmilinin, içki iptilâsı olduğu herkesçe malûmdur.

Ömrümüzü tırpanlıyan ikinci mesele, ruh düzensizliğidir. Üzüntü, sıkıntı, sosyal dengesizlik, aile geçimsizlikleri, malî sarsıntılar insan bünyesini, gıda sistemindeki aksaklıktan daha fazla yıpratırlar. Her günkü hayatında, normal iç huzuru bulamıyan insan yaşamanın tadına eremez. Uzun ömür, rahatlık zemini içinde kaimdir. İşte, bu zemini de şahsın irade kuvveti ve etrafın anlayışı doğurur. Şu kısacık ömürde, kendimizi ve etrafımızı üzmeye değmez ki. Her şeyde iyimser olmaya bakmalı. Karşılaştığımız zorlukları sık dokuyup ince elersek, ömrümüzdeki sayılı günleri törpülemiş oluruz.

Son araştırmalar, mide kanserlerinde, ruhi sarsıntıların baş köşeyi işgal ettiğini meydana çıkardı. Hayvanlar âlemindeki sosyal araştırmaları ile ün salan «Pilkinsson» adlı bir Amerikan bilgini, aile huzursuzluğunun yaşama süresindeki rolünü şu misalle pek güzel anlatıyor: Bir kafese bir dişi ve bir erkek maymun, başka bir kafese de iki dişi ve bir erkek maymun koyarak, sekiz sene müddetle bunların yaşama ve sağlık durumlarını inceliyor. Netice ne oluyor, biliyor musunuz? Beşinci sene sonunda, ikinci kafesteki dişilerden biri ölüyor. Altıncı senede, erkek maymun bir gece geri kalan ikinci dişi maymunu boğuyor ve kendisi de aynı sene içinde ölünce, yapılan tetkikte ölüm sebebi, mide ülseri olarak tesbit ediliyor. Halbuki birinci kafesteki çift sağ salim, sıhhatli olarak yaşamaktadır.

Hakikaten, aile geçimsizliği ömrümüze ket vuran en mühim faktörlerden biridir. Yapılan istatistikler gösteriyor ki, rahatsızlık sebebi ile düşünce mefhumu kalkan bazı akıl hastalarında, ikinci bir ruhi sarsıntı olmıyacağından, vasati ömür süresi normal insanlara nazaran uzun olmaktadır.

Muhterem okuyucularım; yukarıdaki bütün bu misaller bize şunu gösterir: Gıda ve ruh sistemi içinde huzurla düzenlenen insan hayati, sıhhat ilkeleri ile bağdaşarak uzatılabilmektedir.

Mademki doğduk, yaşamamız lâzım. Hem de en verimli tarzda ve hayatı tam mânası ile benimseyip severek yaşamak... Dünyada bundan daha büyük saadet olamaz. Hepimize tatlı ve uzun ömürler...

Hayat Doktoruna Gelen Mektuplar

● Antalyalı okuyucumuz A. Serdar: «Bir batında iki yavrum oldu. İkisi de erkek. Fakat ikiz olmalarına rağmen, hiç benzer tarafları yok. Halbuki benim bildiğim, bir elmanın iki dilimi gibi eşit olurlar...» diye yazmış.

Cevap: Eşit olurlar ama, elma muntazam ve tıpatıp ortadan bölünmüşse. İki ayrı elmayı ne kadar uğraşsanız, eş yapmanıza imkân olmaz. İşte ikizlik olayı da ana rahminde iki değişik yol takip eder. Tek bir yumurta içinde gelişen çocukları doğumdan sonra ayırdetmek güçtür. Zira aynadaki akis gibi birbirlerinin benzeridirler. Fakat iki ayrı yumurta içinde yerleşip büyüyerek dünyaya gelen ikizleri ayırdetmek gayet kolaydır. Her halde sizin yavrularınız ikinci sınıfa dahil olsa gerek. Fakat üzülmenize sebep yok. Bakarsınız, seneye tek yumurtalı ikizlere sahip olursunuz. Ama o zaman da sakın, nasıl ayırdedeceğim diye sual sormaya kalkışmayın.

● Kuşadasından Aynur Özdenk diyor ki: Dört ay evvel bir kaza eseri kolum ve boğazım yandı. Tedavi ile yaralar geçti, fakat şimdi boynumda kırmızı şişlikler peyda olup, kaşınarak ağrı yapıyor.

Cevap: Geçmiş olsun. Kazayı hafif atlatmışsınız. Bahsettiğiniz durum, yanığın deride bıraktığı adalî sikatrislerdir. Henüz vakit erken, bu da zamanla geçecektir. Şayet şişlikler fazla olursa, bunu basit bir estetik ameliyatla düzeltmek mümkündür. Türkiyede bu işin operatörleri vardır.

● Beşiktaştan Çağatay Alper: Geçirdiğiniz kemik hastalığı oldukça mühimdir. Hiçbir sekel kalmadan kurtulduğunuza şükretmeniz lâzım. Boy için 1.57 kısa sayılmaz ki. Hem daha yaşınız 20, üzülmenize sebep yok, insanlar 25 yaşına kadar uzıyabilirler. Doktorunuzun verdiği ilâç gayet yerindedir. Tatbik etmekten kaçınmayın.

● Artvinli okuyucularımızdan Behice G. diyor ki: «İki buçuk senedir yüzüme bir kırmızılık geliyor ve yanaklarımın ateşten yandığını hissediyorum. Günün her saatinde bu haldeyim. Derdime çare.

Cevap: İki türlü sebebi olabilir: Ya damar sisteminizde bir aksaklık var veyahut bünye itibariyle asabisiniz. Hangisi olursa olsun, en doğru yol, iyi bir mütehassısa muayene olmanızdır. Teşhisi öğrenin, tavsiyeleri ondan sonra yapalım.

● Siirtli okuyucumuz Y. K.'ye: Madem, genç kızlığınızda tüberküloz geçirmişsiniz, devamlı kontrol olmanız lâzımdır. Endişeleriniz yersiz. Hastalığınız nüksetse dahi, eski veya yeni olduğunun tâyini zordur. Bizce son durumunuz muteberdir.

Hayat ın filim romanı : 9

Kimse Melek Değildir

OYNIYANLAR :
Shelley Winters Ricardo Montalban
Wendell Corey Claire Trevor

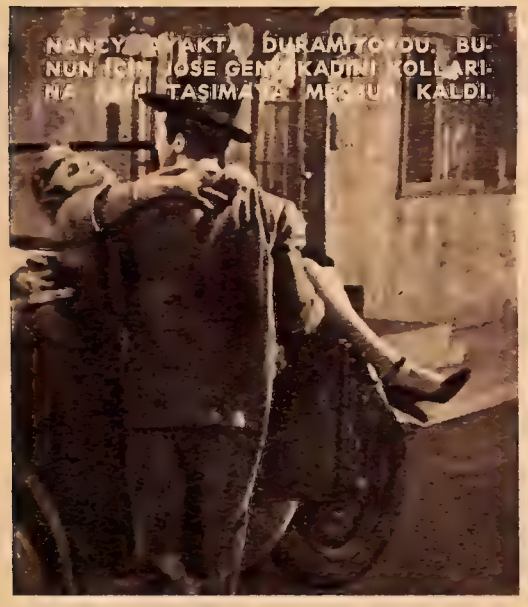

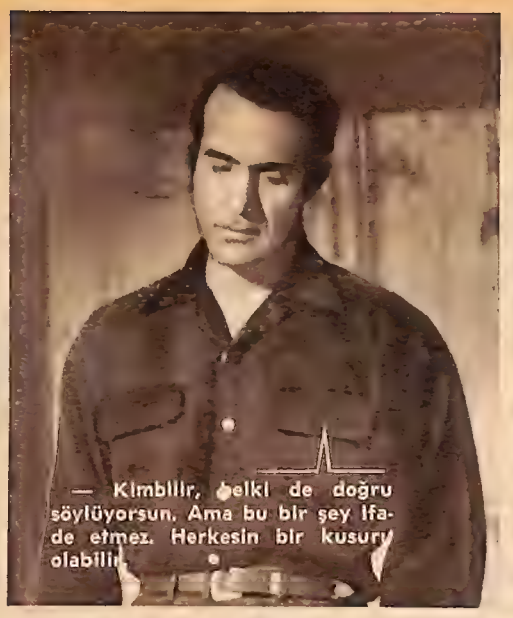

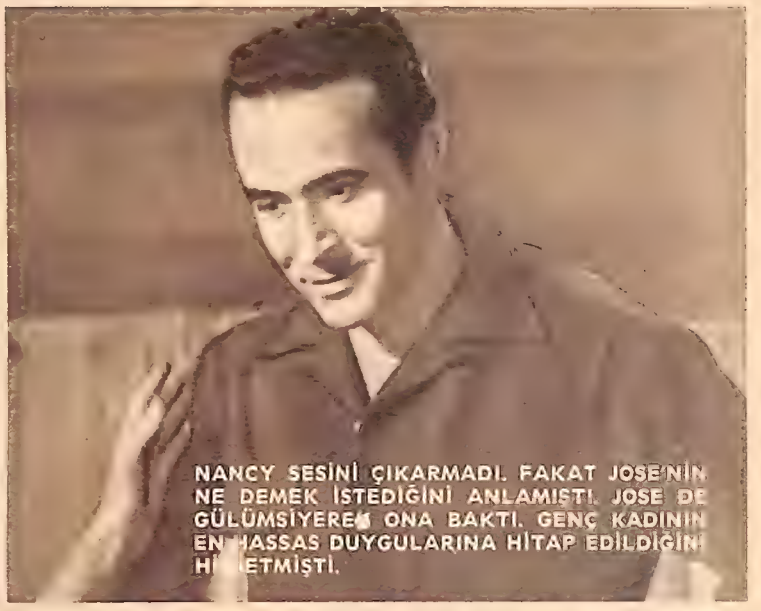

(Devamı gelecek sayıda)

Hayat IN KÜÇÜK HİKÂYESİ

TANRI MİSAFİRİ

YAZAN: M. BALTEVA — ÇEVİREN: SÜREYYA S. BERKEM

— I —

HALİ vakti iyi, işi yolunda, yakışıklı bir delikanlı ile evlenmişti. Bir sene vardı ki mesut bir hayata kavuşmuş, ileride doğacak minimini bebeğinin yaramazlıklariyle bu saadetin bir kat daha artacağını düşünerek sevinç nöbetleri geçiriyordu.

Şehir dışında, tenha bir yerde güzel bir de villâları vardı. Zira kocası gürültüden ve kalabalıktan hiç hoşlanmaz, tabiatla baş başa yaşamaktan zevk alırdı. Onun için burasını seçmişti. Sabahları otomobiline binip şehirdeki işine gider, akşam üstü dönerdi.

O gün gene böyle olmuştu. Lea, vakit geçirmek için, piyanosunun başına geçip Chopin'in Polonaise'lerini çıkarmaya çalışırken kapının zili çalındı. Hizmetçi kız da o gün izinli olduğundan kapıyı kendisinin açması lâzımdı. Fakat bu havada kimdi bu gelen? Mevsim kış, hava yağmurlu, ortalık soğuktu. Müthiş bir de fırtına hüküm sürüyordu. Lea, ister istemez, gidip kapıyı açtı. Karşısına kim çıksa beğenirsiniz? Hiç beklemezdi onu doğrusu: İki sene önce, yani Marselo ile evlenmeden evvel, sevistiği Bruno!

Evet, vaktiyle onunla sevişmişti. Yakışıklı, sevimli bir delikanlı idi. Ne yazık ki o, doğru yolu bırakmış, birtakım iğri yollara sapmıştı. Polis de yakasına yapışmış, ona mahkemeyi boylatmış, nihayet cezaevinde karar kılmıştı.

Aradan iki uzun yıl geçtikten sonra şimdi karşısına tekrar çıkmıştı. Lea hem korkak, hem de soğuk bir eda ile sordu:

— Siz ne arıyorsunuz burada? Yok, yok içeri giremezsiniz. Neredeyse şimdi kocam gelecek. Rica ederim gidiniz.

— Kocanızın gelmesine daha epey var. Şimdi biz işimize bakalım. İyi bir fiyat vermeğe geldim.

Bu adam yoksa çıldırmış mıydı? Neyin fiyatıydı bu? Büyük bir şaşkınlıkla Lea sordu:

— Siz aklınızı mı kaçırdınız kuzum? Ne fiyatından bahsediyorsunuz?

Bruno mânalı mânalı gülümsiyerek:

— Mektupların fiyatından bahsediyorum, dedi, hani vaktiyle bana yazdığınız on üç tane aşk mektubundan!

Lea bu sefer sarardı. Bruno'nun söyledikleri doğruydu: Vaktiyle onunla sevişmiş, ona aşk mektupları yazmış, o zamanki hislerini, hem de şairane cümlelerle, tasvir etmişti.

Bruno gene yılışık yılışık gülümsiyerek:

— Bunlar için sizden fazla bir şey istemiyeceğim, dedi, sadece 500 bin liret! Sizin için para değil bu! Topu topu 500 bin liretçik! Geçenlerde başka bir hanımdan bu türlü mektupları için tam bir milyon liret almıştım! Fakat size kıyamam, zira eski göz ağrımsınız! Çok bir şey istemiyorum: Sadece 500 bin liret!

Lea fena halde sinirlenmişti. Hiddetle:

— Size, dedi, değil beş yüz bin, beş liret bile vermiyeceğim. Rica ederim, beni rahat bırakın ve çekilip gidin.

— Ama düşününüz bir kere, bu mektuplar gazetelerde çıkacak veya sevgili kocanızın eline geçecek olursa, içine düşeceğiniz durum hiç gözünüzün önüne geliyor mu? Meşhur tüccarın afif karısı ve bu mektuplar! Ne skandal ya Rabbi, ne skandal! Ne de olsa eski dostluk var arada; sizi böyle bir duruma düşmüş görmek istemem! Hem fazla bir şey de istemiyorum ki! Topu topu 500 bin liret! Sizin gibi zengin bir tüccarın karısı için hiçbir şey değil!

— Alay etmeyin rica ederim, çıkıp gitseniz, çok iyi olur.

— Peki, şimdi gideceğim ama, yarın bu saatte tekrar geleceğim. Size tam 24 saat mühlet! O zamana kadar düşünüp taşınır, kararınızı verirsiniz! O yanık mektuplarınız da işte burada!

Ve cebinden çıkarıp al bir kordelâya sarılı on üç mektubu gösterdi.

— II —

Bruno küçük otomobiline binip ayrıldıktan hemen on, on beş dakika sonra otomobiliyle Lea'nın kocası geldi. Arabasını garaja çekip içeri giren Marselo:

— Ne yağmur, ne yağmur! dedi, ortalık âdeta göl olmuş! Gelirken sulara gömülüp boğulmadığıma şükür! Fakat sen niçin böyle sararmışsın şekerim? Yoksa hasta mısın?

— Hasta değilim ama, o müthiş gök gürültüleri beni âdeta korkuttu. Yüzüm ondan sararmış olacak.

Kocasını böylece atlattı ama, yarın ne olacaktı? Acaba bu mektup işini olduğu gibi kocasına anlatsa mıydı? Yoksa bu sırrı ondan saklayıp ertesi gün geleceğini söyliyen o şantajcı herife istediği parayı vermeli miydi?

Karısının düşünceli halini gören Marselo onu avutmak lüzumunu hissederek:

— Artık korkacak bir şey kalmadı şekerim, dedi, işte ben yanındayım! Kendine gel artık. Gök gürültüleri de bitti. Bir kasırgaydı, geldi geçti. Haydi salona gidelim de bana biraz piyano çal.

Lea'nın piyano çalacak hali var mıydı hiç? Gözünün önüne hep geçmiş günler geliyor, Bruno'ya yazdığı mektupları hatırlıyor, yarın geldiği zaman nasıl hareket edeceğini, ona ne cevap vereceğini düşünüyordu. Bununla beraber, kocasında bir şüphe uyandırmamak için, salona gidip piyanonun başına geçti. Zor bir şey çalmaktansa Straus'ın kolayca çalınabilecek bir valsini tercih etti. Parmakları tam piyanonun tuşları üzerinde gezinmeğe başlamıştı ki kapının zilini işitti. Akşamın bu geç vaktinde, hem de bu havada, kim gelebilirdi? Hemen yerinden fırlayıp aşağıya indi ve kapıyı açtı.

Hayret! Karşısında, ama bu sefer sırılsıklam, gene Bruno durmuyor mu? Bruno başlangıca filân lüzum görmeden hemen söze başladı:

— Otomobilim yolda çamura saplandı. Çok uğraştım ama, bir türlü çıkaramadım. Suların içinde uğraştım, durdum. Beni bu gece misafir edemez misiniz? Pek yorgun ve perişanım.

Sonra cebinden sular içinde sırılsıklam olmuş mektupları çıkarıp Lea'ya vererek:

— Bunlar da artık işe yaramaz, dedi, buyurun alın. Bedel de istemem!

Zaten mektupların bedel istenilecek halleri de kalmamıştı ki! Suda ıslanmış ve okunmaz hale gelmişlerdi. O esnada merdiven başına gelen Marselo merakla seslendi:

— Kim bu adam? Gecenin bu vaktinde ne istiyor bizden?

Artık endişesi kalmamış bulunan Lea, neşeli neşeli cevap verdi:

— Bir yabancı. Otomobili çamura batmış, soğuktan titriyor. Bu gece bizde misafir kalabilir miymiş? Onu soruyor.

Kocası yukarıdan seslendi:

— Adamcağızı kapı önünde fazla bekletme. Soğuğu görmüyor musun? Tanrı misafiridir, içeri gelsin de ısınsın.

YILDIZINIZ DİYOR Kİ

31 mayıstan 6 haziran kadar: Doğduğunuz burcu bularak kendi falınızı okuyabilirsiniz.

KOÇ BURCU
21 mart - 20 nisan
Beklediğiniz fırsatın karşınıza çıkması için pek az zaman kaldı. Siz bir teşebbüste bulunmayın, kısmet yakında ayağınıza gelecek.

BOĞA BURCU
21 nisan - 21 mayıs
Sizi çok seven bir insanı, bugünlerde ihmal etmişsiniz. Siz de onu çok seviyorsunuz ama, bunun hiç farkında değilsiniz. Onu arayın.

İKİZLER BURCU
22 mayıs - 20 haziran
Kararsızlıktan kurtulmanız, önünüzdeki iki yoldan birini, seçmeniz lâzım. Aksi halde hayatınızda her hangi bir gelişme beklemeyin.

YENGEÇ BURCU
21 haziran - 22 temmuz
Kova Burcundan bir diğer cinsinizle aranız açılmış. Aranızdaki bu gerginlik daha bir müddet devam edecek ama, sonra düzelecek.

ASLAN BURCU
23 temmuz - 22 ağustos
Yeni ay küçülmeğe başladıktan sonra kaybolunca kadar önünüze çıkacak her fırsattan faydalanarak şansınızı mutlak deneyin.

BAŞAK BURCU
23 ağustos - 22 eylûl
Mali durumunuzun düzelmesi için hayli gayret sarfediyorsunuz. Gayretleriniz netice verecektir. Yılmadan çalışmalarınıza devam edin.

TERAZİ BURCU
23 eylûl - 22 ekim
Yapmamanız icap eden bir hareketi yapmışsınız ve yapmağa da devam ediyorsunuz. Bile bile hata işlemeniz doğru değil. Dikkat edin.

AKREP BURCU
23 ekim - 21 kasım
Sağlığınıza biraz daha dikkat etmeniz gerektiğini yıldızınız telkin ediyor. Kendinize bakmıyorsunuz, ihmalcilik iyi bir şey değildir.

YAY BURCU
22 kasım - 20 aralık
Sizin de kalbinizde herkes gibi bir insan var. Şimdilik ona yaklaşmanız imkânsız görünüyor ama, bir gün arzunuz olacak, bekleyin.

OĞLAK BURCU
21 aralık - 19 ocak
Çok aceleci ve telâşcısınız. Bu huyunuz size daima zarar vermiştir, bunu siz de biliyorsunuz. Daha sakin olmanız faydalı olur.

KOVA BURCU
20 ocak - 18 şubat
Birisi ile dertleşmek ihtiyacındasınız. Herkese söylenemiyecek sırlarınız var. Çok yakın bir arkadaşınıza içinizi açarak ferahlayın.

BALIK BURCU
19 şubat - 20 mart
Merakla beklediğiniz bir haber alacaksınız. Bu haberi size ümit etmediğiniz biri getirecek, hem de sizi çok sevindirecek sonuçla.

Yılın En güzel, En sıhhatli Çocukları

Mehmet Akbulut
İSTANBUL

Yasemin Uluocak — İSTANBUL

Ş. Gülnur Özgen
İSTANBUL

Nilgün Sümer
İSTANBUL

Selva Oral
İSTANBUL

Tufan Oral
İSTANBUL

Aysel Pazarbaşı
İSTANBUL

Övül Karaçakman
İSTANBUL

Taner Abacıoğlu
GELİBOLU

Nilgün Mumcu
ERZİNCAN

Sibel Özcan
MANİSA

Nayım Yılmaz
ŞARKIŞLA

OKUYUCU MEKTUPLARI

İzmirden Küçük okuyucumuz Volkan Muşlu'ya:

Takvimi birbirinden habersiz olarak hem Mısırlılar, hem Sumerler bulmuşlardır. Birçok tarihçiler takvimi M. Ö. 4241 yılında Mısırlıların bulduğunu kabul ediyorlar. Ünlü İngiliz ansiklopedisi Britannica'nın 4. cildinin 575. sayfasında böyle yazılıdır. Eski zamanlara ait olayların tarihçiler arasında çekişme konusu olduğu unutulmamalıdır.

■

Vandan Ç. Kutlar'a:

«Ruhların İntikamı» bir romandır. İlimle ilgisi yoktur. Psikolojiye ait bilgileri «Ruhbilim» adındaki lise kitaplarından takip edebilirsiniz.

■

Adanadan Bay Abdülkadir Uygurlu'ya:

1934 yılında Kadir Gecesi 12 ocak cuma gününe raslamıştır.

■

Mersinden Bay Mehmet Kara'ya:

1942 senesinde Şeker Bayramının arifesi 11 ekim pazar gününe raslamıştır.

YENİ ÇIKAN KİTAPLAR

ORMAN AĞAÇLARIMIZI TANIYALIM: Muhsin Zekâi Bayer tarafından yazılmıştır. Orman ağaçları hakkında toplu bilgi verilmektedir. Fiyatı 5 Liradır.

DÜDÜKLÜ TENCERE: Şiirler. Yazan Metin Eloğlu. Ümit Yaşar Yayınları, İstanbul. P. K. 205 Galatasaray. 4 Lira.

GENÇ ŞAİRLER: Şiir antolojisi, resimli. Derleyen: İlhami Ökmen. İstanbul. 208 sayfa, 10 Lira.

ÇAĞRIDA YENİLER: 1962 şiirler antolojisi. Derleyen: Feyzi Halıcı. Çağrı Yayını, P. K. 99 Konya. 82 sayfa, 5 Lira.

ÖĞRENCİNİN TÜRKÇE DEFTERİ: Türkçe kitaplarındaki terimler ve tarifler sözlüğü. İnkılâp Kitabevi, İstanbul. 64 sayfa, 100 Kr.

Okuyucularımızdan Bayan H. Leventoğlu'na:

Adresini istediğiniz Barbara Hutton, sinema artisti değildir. Milyarder bir kadındır. Mütemadiyen seyahat etmektedir.

■

Kendirlilden Bay Ali Akyıldırım'a:

Âli, yüksek, ulu demektir. Ak bildiğiniz gibi beyaz anlamına gelir. Akyıldırım, beyaz yıldırım mânasındadır.

■

Beyoğlundan E. S.'ye:

Son zamanlarda kanarya ile meşgul olanlar artmıştır. Sergiler de açarak güzel ve kıymetli kuşları teşhir ediyorlar. Kuşsevenlere «Serinofil» diyorlar. Serinofil Derneği çok iyi çalışıyor. Meşhur olan İstanbul kanaryacılığını ihya etmek istiyor. Siz de âza olunuz. Hilmi Kitabevi, kanaryacılığa ait bir kitap neşretmiştir.

■

Akyazıdan Bay Mehmet Uz'a:

1962 yılının ilk sayısındaki takvimi kullanmak gayet kolaydır. Yalnız (Kullanılışı) yazısının altındaki tarifin yedinci satırındaki ekim kelimesi yanlış dizilmiştir. Eylûl olacaktır. Bu şekilde düzeltilmesini rica ederiz.

■

Ortaköyden Bay J. Özkuş'a:

Temiz yıkanmış olması şartiyle, limon kabuğu yemenin bir zararı yoktur. 1932 senesinin Kurban Bayramı 17 nisan pazar gününe raslamıştır.

■

Malatyadan Bay Ümit Akınç'a:

1337 yılının Kadir Gecesi, yani 26 ramazan akşamı, 1921 senesi haziranının 3. cuma gününe raslamıştır.

■

Kerkükten Bay Cemal Kamal'a:

Hayat mecmuası mektuplaşmalara tavassut etmemektedir. Bizi mazur görünüz.

■

Düzceden Bay Cengiz Demirtaş'a:

Doğum tarihiniz olan 1939 yılının aşure günü, yani muharrem ayının onuncu günü, 2 mart perşembe gününe raslamıştır.

■

Ünyeli Bay Osma Şenol'u arıyorlar:

Ardeşenden Bay Mehmet Şinal aile dostları Bay Osman Şenol'u arıyor. Kendisine mektup yazmalarını rica ediyor.

Bütün dünyanın zevkle kullandığı
AMERİKAN FORMÜLÜ

LOSYON Es

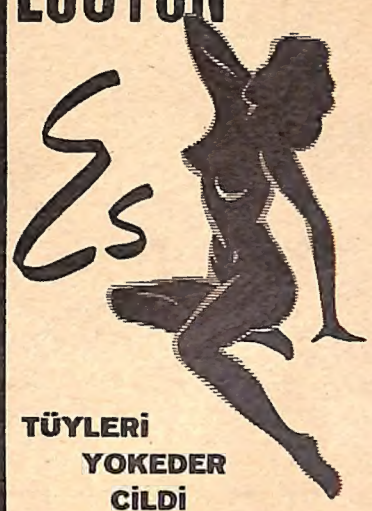

TÜYLERİ YOKEDER
CİLDİ KADİFELEŞTİRİR

ECZANE VE PARFÜMERİLERDEN ISRARLA İSTEYİNİZ.

TAŞRAYA :
P. K. 305 - BEYOĞLU
Adresinden gönderilebilir.

Es'i deneyiniz
SAADETİNİZİ TAMAMLAR

Pul mübadelesi yapmak istiyenlere:

«Kastamonu Nafia Müdürlüğünde teknisyen Bay Hakkı İnan» pul mübadelesi yapmak istiyenlerin tekliflerini bekliyor. Ecnebi memleketlerle mübadele yapmağı arzu etmektedir.

■

Havzadan Bay Ziya Nur Hasbay'a:

Gürbüz ve güzel çocuk müsabakasına gönderilen resimler kur'a ile basılıyor. Fakat hepsi birden jüriye verilerek seçime iştirak ettiriliyor.

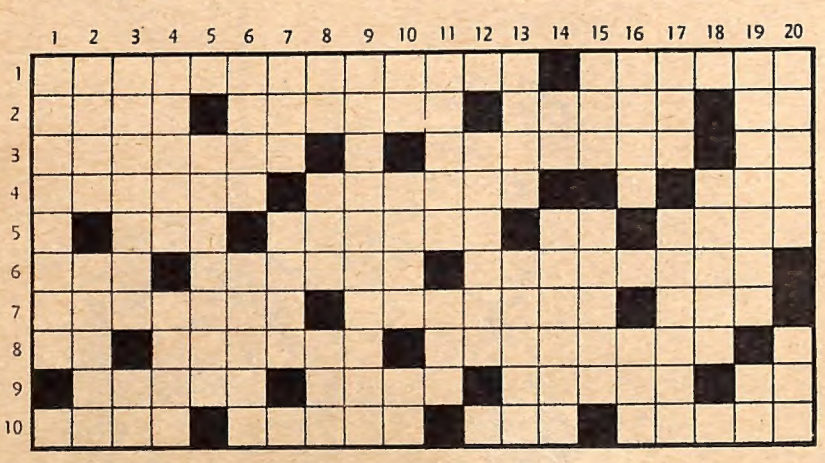

BİLMECE

GEÇEN HAFTAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1	A	T	A	T	Ü	R	K	■	A	L	A	K	A	D	A	R	■	D	U	T
2	N	A	H	İ	Y	E	■	İ	Z	A	L	E	■	E	F	E	S	■	K	E
3	A	K	■	P	E	K	A	L	A	■	T	L	A	H	E	■	U	L	U	S
4	S	A	N	■	L	A	B	A	D	A	■	E	K	■	T	E	D	A	B	İ
5	O	■	A	L	İ	T	■	V	E	L	A	K	İ	N	■	Z	A	F	E	R
6	N	■	S	A	K	■	K	E	T	E	N	■	B	A	K	A	N	■	T	■
7	Ç	İ	T	■	K	İ	L	■	L	A	D	E	S	■	N	■	K	■	H	■
8	S	İ	H	İ	R	■	S	E	F	A	L	E	T	■	Y	■	T	A	K	A
9	A	N	A	F	O	R	■	R	A	D	A	R	■	M	A	Y	A	S	İ	L
10	M	E	T	E	L	İ	K	■	Ş	E	R	E	F	İ	Y	E	■	A	L	A

SOLDAN SAĞA: 1: Arap aylarından biri — Taşa kazılmış yazı. 2: İhtira — Kış sebzelerinden — Dikkat ve özenme — Genişlik. 3: İnsan topluluğu — Özür — Tersi beyaz. 4: Yayım suretiyle bildiriler — Hazreti Muhammedin meclislerinde ve konuşmalarında hazır bulunanlar — Kanad. 5: Tersi mitolojide bir dağ — Ağır ateşte çift kapakla pişirilen et yemeği — Süt çocuğuna emir — Bir cins sinir hastalığı. 6: Bayağı — Körler — Aldatıp bir şey gaspetmek için yapılan düzen. 7: Yiyecek ve içeceklere hoş koku ve tat vermek için kullanılan karabiber, tarçın, kimyon gibi şeylere verilen isim — Lâtife yollu — Donuk renkli. 8: Yılın bölümlerinden — Yaprakları sebze olarak kullanılan bir bitki — Buğday tozunu kalburdan geçiren. 9: Gelenek — Bayrak — En tiz erkek sesli okuyucu — Bir Mısır Tanrısı. 10: Esnasında — Ziraat — Bütün — Buğday kabukları.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1: Annesinin babasına, çocuğun verdiği isim. 2: Ömür sonu — Cennetten çıkmadır derler. 3: Bununla beraber anlamında bir kelime — Bir soru. 4: Yunanistanın başkenti — Meydan. 5: Yalvaran. 6: Ulaştır — Tapınak. 7: Tenezzüh vapuru — Tersi kavgacı. 8: Peki anlamına gelir — İptidai deniz taşıtı — Geniş değil. 9: Edirneye bağlı bir ilcenin halkından. 10: Kısa zaman — At yetiştirilen yer — Tersi kuzu sesi. 11: Yıkanılan yer — En çok silisli kültelerin ufalanmasından meydana gelen ufak ve sert tanecikler. 12: Bayındır (Farsça). 13: Karadeniz bölgesi illerinden — Hemen hemen anlamına gelir. 14: Bir harfin okunuşu — Muhitimizdeki yabancılar. 15: Pislik — Maddeten değil. 16: Öküzün dişisi — Mevcut değil. 17: Lezzet — Meyva. 18: Yağmur. 19: Genç kızlıkta maddi sâfiyet — Bir nota. 20: İyiden daha iyi — Bir emir.

BİNBİR GECE MASALLARININ EN MERAKLISI

Alâaddîn'în Lâmbası

HAZIRLIYAN: ORHAN BÜYÜKDOĞAN

23

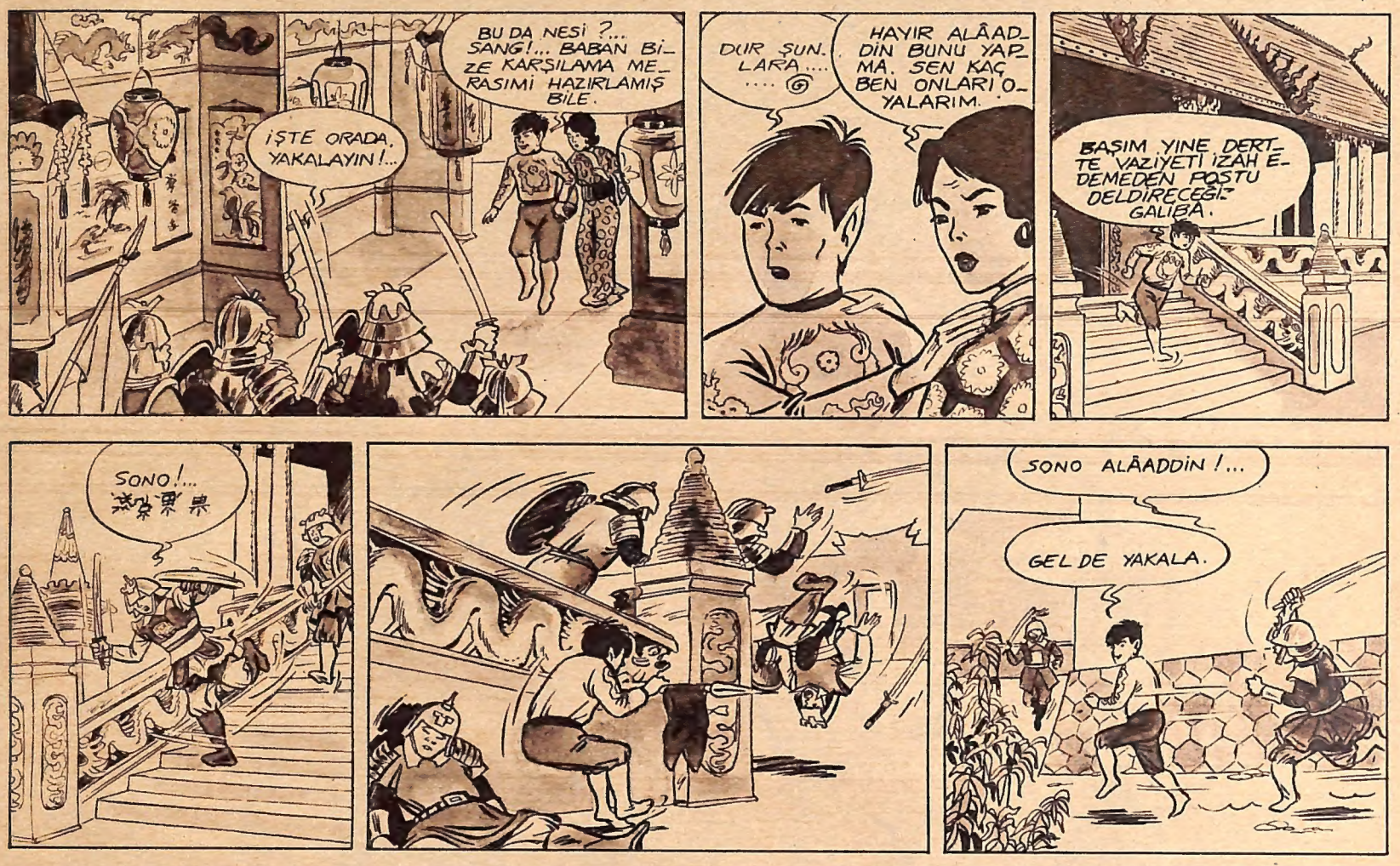

(Devamı gelecek ayıda)

1962 YILINDA

İKRAMİYELİ TASARRUF CÜZDANI

TÜRK TİCARET BANKASI 1913

CEM'AN

2.000.000

LİRALIK

APARTMAN DAİRESİ ARSA VE PARA İKRAMİYELERİ

TÜRK TİCARET BANKASI

REBİİ - KÜLTÜR YAYIN